

نامہ گانی نامو

پرومان

ٹاویزان نوری

ناوی کتیب: نامه‌کافی نامۆ

بابەت: رۆمان

نووسەر: ئاویژان نوری

سالی چاپ: بەرگی یەكەم / چاپی یەكەم 2008

نەخشەسازی و بەرگ: هونەر وەهەبی

تیراژ: (500)دانه

نرخ: 3000

لەسەر ئەركی (دەزگای رۆژ) لە كەركوك چاپكراوه

ژمارەى سپاردن: (553)ى وەزارەتى رۆشنیى سالى 2007ى پێدراوه

پیشکشه به رۆحی باوكم

منیش لیڤهه له نیو ئەم باسه دورو درێژەدام، که ئیستا که به وردی دهیگێرمهوه، وهك حیکایهتخوانێك باسی (ئهو) ناکهه، خۆم بهشیکم و بهشیک بووم لهو بهسهرهاتهی نیو ئەم کتیبه، بهلام دهمهوی لهسهرهتاوه وهکو خۆی بۆتی بگێرمهوه، باسی (ئهو) و "شیتته" و "نامۆ" ت بۆ دهکهه، که سی کهسی سهرهکی نیو ئەم چیرۆکهی ئەمپۆی منن و جیاوازه له ههموو باس و حیکایهتهکانی دیکهه، ئەوهش نهبی حیکایهتیکێ تهفسانهیی و خهیاڵیت بۆ بگێرمهوه، وهکو پیم ووتی منیش بوومه بهشیک لهوان و که سهرهتا وهکو تۆ خۆم به کهسیکی نامۆی نیو ئەم ماله دهزانی.

به شی یه که م

له سه ر پیخه فه ساردو سره که ی راکشابوو، ده یویست بیّ ته وه ی بیر له هیچ شتیک بکاته وه پیلوه کانی جوت بکات و بجه ویت، به لام نه ندیشه کانی هه ر ته مدیو ته و دیویان پیّ ده کردو نه یانده هیشت خه وی لیبکه ویت، هه ستایه سه ریّ و جیگه که ی جیهیشت، چوو به لای که نتوره که ی، تاکیکی کرده وه که هه ندی پۆشاک ی دهره وه ی تیدابوو جگه له وه ی له خوار جله کانه وه هه ندی سوراوو سپیای ریز کردبوون به ته که ته وانه وه جانتایه که شانیی خۆله میشی دانرابوو، له نیو جانتاکه نامه یه که قه دکرای دهره ینا، پیده چوو بو که سیکی نوسیبت و به سه ریا بچیتته وه یان له که سیکه وه بوی هاتبی، هه ر به ته سته م لیوه کانی ده جولاندو نامه که ی خوینده وه:

"خۆشه ویست سلاویکی گهرم.."

گیانی من.. سویند به و عیشقه ی خودا به خشی به من و منیش به تۆ تۆش قه دری نازانی، خۆشم ده ویی پر به مانای خۆشه ویستی. ناره زووم ده کرد چه ند کاتیک له گه لت دانیشم وه که جارن بو ت بدویم، به لام تۆی به روخساریکی مات و چاوکی به گومان و دلکی پر له قین و گیانیکی بی لیبورده، ریگه م پیّ ناده، منیش ناچارم به قه له م و کاغز له گه لتدا بدویم

گیانی من.. مهوره گهر هه رچ قسه یه که یان ره فتاریکم دللی تۆی ئیشاندبی، به لام بیّ گومانبه مه به ستم نازاردانی تۆ نه بووه، هه رگیز نه موسته وه که سانیک توره ت بکه ن و دورت بجه نه وه له نیگام، تۆ

هه موو کات قیبله ی عیشقی من بویته، که چی له سه ر چه ند قسه یه که ناشرینه کان خۆت توره کردوو وه نامدوینی، رۆژی سه دجار داوای لیبورده ده که م و لیم نابوری، گهر منت ناوی به بیّ ته وه ی خۆت توره بکه ییت پیم بللی خۆشناوییت و ته واو، ته و ساته تیده گه م که منیش ده چه ریزی ته و کچانه ی به جیهیشتن چونکه من له وان زیاتر نیم.

تکایه پیم بللی، چیدی به رگه ی نازار ناگرم، تاکه ی سوژده ت بو به م و لیت پپاریمه وه و چاوهرپی به هه شتت بکه م، گهر تۆ هه موو رۆژیک به گری دۆزه خی عیشق ده مسوتینی؟ چیدی مه مگریینه ئاو له چاوم وشکی کرد، ئیستاش تیناگه م راستم یان به هه له دا چومه، نازیزه که م تۆ پیم بللی به ر له وه ستانی کاتزمیری خۆشه ویستی."

ته م قسانه ی کردوو بیّ ده نگ بوو..! ته و نامه یه ی خوینده وه و فرمیسک به چاوه کانیدا هاتنه خواره وه، نه مزانی مه به ستی چی بوو، یان له گه ل کیتی بوو، نه مزانی ته و رۆژه چی به سه ر هاتبوو که وای لیکردبوو که هینده وه رس له و ژوره ی پر بوو له بوئی ته نیایی دابنیشی..! وا دیار بوو چاوه پروانی زهنگی مویایله که ی ده کردو هه ر لیینه ده دا..!

"زۆر بیتاقه تم، ناره زووی مردن ده که م به لام ته فسوس جورته تی خۆکوشتن ناکه م، ناره زووی رۆیشتن ده که م به لام نازانم بو کوی برۆم، شوینیکم نیه رووی لی بکه م، ناره زووی گریان ده که م که چی زۆر سهیره فرمیسکه کانم قه تیس ماون و ناتوانم بیانرپژم، ناره زووی

دەربرینی په یفه کان ده که م به لām که س نارەزوی گوئ گرتنم ناکا..
نیگه رانم له خۆم هه موو بونه وه ریکی ئەم خوا کردییه، ماندوم
ماندوو، وه ک ماندویتی ژیان به دیار کوشتنی منه وه..
ئەستەمه هه ناسه دان له پیناو ژیان، ئەستەمه ژیانیش بی
به خته وه ری.

ژیان له و مندالە ساوايه ده چی زمانی ناپژی و بلئ برسیمه بویه
ده گریم.. ژیان له و جگه رییه ده چی به لیوی هه رزه کاریکه وه خو
ده خواته وه، ژیان له زۆر شت ده چی ته نها له خوئی ناچی چونکه
بیژووی قه ده ریکه، من و (ئەو) ناومان لینا زیان نه ک ژیان".
دوای خویندنه وهی نامه که، ئەم په خشانه ی به فرمیسک له پشتی
لاپه ره که نویسه وه.

کاتی که له گه ل خوئی ده داو که له په خشانه کشدا وتی من و (ئەو)،
نه زمانی ئەوی لای (ئەو) کی بوو! به لām بیگومان بووم له وهی
که سیکه تا سه ر ئیسک روحی نازار داوه.

چونکه تا وشه یه کی له ده م ده هاته دەر ده یان جار ته ماشای
مۆبایله که ی ده کرده وه، له که سیکی زۆر گو شه گیر ده چوو، به لām
پیده چو که له پشت ئەو بیده نگیه و مه نگیه یدا شت هه بن، وه ک
به سه ره ات، وه ک رودای سه خت، وه ک له بیر چونه وه ی بیرو هۆش، وه ک
شیتی، چونکه ئەویش به دەر نه بوو له میینه ی ئەو و لاته ی (ئەو)
تیایدا ده ژیا، وه ک زۆر به ی کچانی ئەو و لاته هه رده م ببه ش بوو
له هه ست و سۆزو له ترسی زمانی خه لک به رده وام جه لادیک بوو بو

خواسته کانی خوئی، هه رچی هه زیک یان نارەزوییه کی شک بردبا
له ناخیدا ده یکوشت، به ر له وه ی گوئییه کان ببستو و بیکه نه گوریسی
باس و به دوای خویندا رایکیشن، ناچار له نیو قه دهره داخراوه که یدا
ئەوینیکی کردبووه په نجه ره و به پرووی خویدا کردبویه وه، تا له و
په نجه رییه وه ته ماشای سروشتی دونیای لیوه بکات و خوئی تیا
ببینتته وه.

نامه که ی خسته وه نیو جانتا شانیه که ی و له به رخوئی گۆرانیه کی
وته وه "کچ ووتی منیان دا به شوو هه رچه نده به دلشتم نه بوو"
له سه ر یه ک ئەو هندی ده و ته وه و دپه که ی دوای ئەوه ی نه ده هاته وه بیر
چونکه سه رقالی بیر کردنه وه یه کی قول بوو، بو جوان کردنی ژیان
ده یویست شتیکی بلئ له شیعر بچی و له و گۆرانیه ش جوانتر بیت،
ده یویست بلئ مرۆقه کان با به یه ک چاوو بی جیاوازی ته ماشای
یه کدی بکه ن، ده یویست هه لۆ ئاسا بفری، وه ک هه موو ئەو
هه ناسانه ی ده یانه وی به نازادی هه ل بفرن، ده یویست بلئ با وه ک
مرۆقیکی ره قارم له گه ل بکریت، وه ک خاوه ن بیرو را ته ماشای جوانی
مرۆقایه تیم بکریت، نه ک به چاوی چلیس سه یری روخسارم بکریت و
بو به رژه وهندی هه ز به ناسینم بکریت، نا بمبورن ته نها ویست نه بوو،
من هه لئم، به لکو هه موو ئەم شتانه و ئەم ووتانه له نیو چاوه کانیدا
ده خویندرا نه وه، به لām هه موو که س ئەو راستیه ی نه ده بینی گه ر
بیانیشینییا به درۆیان ده خسته وه.

له و ده مه داو له گه رمه ی گۆرانی وتنی و خه یاله کانیدا جیره ی
ده رگا که هات، له پر دایکی ده رگا که ی کرده وه و گۆرانیه که ی بو

تهواو کرد "خوایه شوکرم به کاری تو قسمهت و نسیم وابوو" پیی ووت: " نایییی دنیا ئه و گۆرانیهت چی بیر هیئنامهوه، منیش کاتی له ته مهنی تو بووم خوم به و گۆرانیهوه گرتبوو، خۆزگه ههر ئه و کات ده مردم"

ئهویش هاته وهلام لیی و ووتی: "نا دایه.. وتنهوهی گۆرانییهکی غه مبارو ژهنینی ئاوازیکی غه ریب به نۆتهی گهرو.. خوو نیه به لکو زه مهنیک، قه ده ریک، خه مگه لیک و ده کهن، تو ئه و گۆرانییهکی بۆ بچری ئهویش به دبه ختی خۆمانه که نازانین چی له چارهی خۆمان به دی ده کهین و چی مردنیکی ناشرین چاره پروانمان ده کات"

پاشان بیری که و ته وه که دایکی له داخی ئه وهی ته مهنی له گه ل پیاویک برده سهر که ئه و پیاوه نه بوو چاره پروانی ده کرد، رۆژانه ئه و گۆرانییهی ده و ته وه، تا رۆژیک باوکی زۆر ههستی پی بریندار ببوو، پیی ووتبوو "چاوت دهره هات، بۆ به دلته نه بوو شوو کردنت به من، خۆ کهس زۆری لی نه کردبووی؟"

دایکی هه ندیک به دیاری سه ریه وه وه ستاو لیی پرسی

- تو چیه .. ؟

- نازانم دایه له گیانی خۆم زۆر بیزارم، ئاره زووی مردن ده کهم.."

هه رچه نده (ئه و) زۆری رق له مردن ده بووه وه، چونکه ده یزانی که "مه رگ" له سه زوی دایک و له خۆشه ویستی هاو ریکانی دووری ده خاته وه و چاره کانی پر ده کات له خۆل، بۆ شار دنه وهی جوانی سه روشته و ئاوینه کهی که هه موو به یانیانیک ده چیتته به رده می بۆخۆ

جوانکردن، گوییه کانی کپ ده کات که ئیدی نه توانی گوی له گریانی مندالیکی هه تیو بگری.

لای (ئه و) مردن قه ده ریکی زۆر ناشرین بوو، چونکه ده یزانی میوانیکی ناوه خت و بی شه رمه، ریکه نادات خوی ئاماده بکات بۆ مالتاواپی کردن له رووناکي و پیشوازی کردن له تاریکی، به لام ئه و رۆژه له چاره پروانی زهنگی موبایله کهی و له داخی بیزاریه کهی ئاره زووی مردنیکی پیش وه ختری ده کرد.

دایکی مشتیکي کیشا به سینگی خۆیدا و ووتی:

"خوانه کا کچم، بۆ ئه وه نده باسی مردن ده کهی..؟ گویی شه یتان کهر بی خوایه، خودایه جه رگی هیچ دایکیک نه سوتینی، کچم هه سته ده ست و ده م و چاوت بشۆو ده ست نوژی هه لگره و شه یتان به نه عله ت که، دلته نگیت دهره ویتته وه، ده هه سته کیشم ده هه سته."

دایکی ئه وه ندهی ووت و چوه دهره وهی ژوره که.

به شی دووهم

(ئەو) لە ژورنیکدا ھەموو خەون و ئاواتەکانی خڕ دەکردەو، زۆر جار کە بێزار دەبوو شەپری بە شتەکانی ناو ژورە کە دەفرۆشت، کە پیکھاتبوون لە کتیبخانە یەك و رادیۆیەکی بچکۆلەو دۆلابیەکی ئاسن، ھەندی گۆلدا و فارگۆنی بەتالیش لەسەر کتیبخانە کە دانرابوون، کومباریکی سوری خانە خانەش راخەری ژورە کە بوو، ھەندی رۆژنامەیش لەنیو ژورە کەیدا بلاوی کردبوونەو، لەو دەمدا لە چاو بە خشانە کومبارە کە، چوار سال بەر لەو رۆژە ییرکەوتەو، ئەو رۆژە ئەو رایەخەیان لەبەر دەرگای مال کپی، خاوەن کومبار فرۆشە کە بە درۆی پارە ی رایەخە کە زوو زوو چوو بوو بەر دەرگایان تا بیینی، تا رۆژیکیان نە دایکی نەباوکی لەمال بوون، (ئەو)یش نیو ی پارە کە دیکە ی بۆ بردبوو دابو ی دەستی، خاوەن کومبار فرۆشە کە توند دەستی گوشیبوو نو قرچیکیشی لە بالی دابوو، سەرەپای ئەو ی پیای بە تەمە نیش بوو تەماحی لی دابوو، (ئەو)یش تا توانی دەستی راوێشان دبوو پی ووتبوو:

"- لاچۆ سەگباب جاری تر بییتەو بەر ئەم دەرگایە ئابرووت دەبەم.

- بۆ تۆرە بوی کچی جوان چیم لیت کردوو...؟

- ھیشتا ماوتە چاو حیز

- ناا قسە ی وا مە کە ریزی خۆت بگرە من بە باوکت دەشیم

- باوکت بۆ کچ ھیئە ناوگەل برسی نیە"

کاتیک ھۆشی گەران دەو ی لای رابردو بوو، ئیستای بێچوبوو، لەو دیو دەرگای ژورە کە، دەنگی براکە ی ھیئایەو سەر خۆی، کە ھاوار ھاواری لە پەرداخی ئاوی سارد دەکرد بۆی بێن، ھەسەرەتییکی ھەلکیشا و ھیشتاکە ھۆشی دەستبەرەداری رابردوی خۆی نەببوو، رایەخ فرۆشە کە لە بێر نەچوبوو، بزە یەکی بێزاریانە ی ھاتی و چوو بەرامبەر ئاویئە کە لەسەر تاقی پەنجەرە کە دانابوو بەخۆی ووت:

"زۆر سەیرە...!"

چەند لاپەرەو پیئوسییکی ھیئاو کەوتە نوسینی وتاریک بەناونیشان:

"با ھیچ شتیک نەبیئە ریگری ھەنگاوە کاغمان"

لە وتارە کەیدا نوسی:

"نەمجارەش خامەم ھیئایە گۆ تاباس لەو گرفتانە بکات کە ھەردەم بونەتە ریگری تەواو کەری کۆمەل، ئەو گرفتانە ی کە ناھیلن ئیمە ی ژنان ھەنگاوی نو ی بنین، ھەمیشە لە جینگای خۆمان دەخولینەو، ھەلبەتە چەند ھۆکاریک ھە یە کە بەر لە ھەموو کەسیک خۆمان چاک دەزانین چین و کامانەن ئەو کیئشانە ی لەکاروانی ژیان جودامان دەکاتەو بە جی دەمیئین، بەشیک لەو ھۆکارانەش (ترس و شەرم) کە بووتە بەشیک لە ژیاغماندا و کۆسپیک لەبەردەم ھەنگاوە کاغماندا، کە بەردەوام شکستی بەھەولە کاغمان ھیئاو، بەردەوام رووبەرۆوی ئاماژە ترسناکەکانی کۆمەلگە دەبینەو، ترسمان لە ژیان، لەزمانی خەلک، لەو ئابرووی خیلکیان پی بەستوتەو، لەو یاسا و ریئایانە ی پیاوو ئایین و عادات فەرزبان کردوو بەسەرماندا، ھەرۆھا

(شهرم) پيش به هه مان شيوه شهرمان له راستى، له خواسته كانمان، لهو شيرهى نه وهى نويى پي گه وره ده كهين، له خومان... هتند.

ترس و شهرم.. بوو ته دوو هو كاري سه ره كي له ژيانماندا، تاكو ئيستا ئه مه واقعي ئيمه بوو و مرؤفيس نابي له م روو به روو بونه وهيه داو له راستيه كان هه لبيت، به لام نابي هيچ هو كاري كيش ببيته ريگري ههنگاو هه كانمان، تاكو نازاد بيبين له ده رپرپيني خودى خومان.. له نايين له بهرگ پوشين.. له گه ران به دواى راستيدا، ئيمه ده بي زياد له پيوست له كوشش دابين و سل له هيچ ياساولي شه ره فيك نه كهين تا ده كهين به خواسته كانمان، ده بي ههنگاو هه كانمان چر بكهينه وه تا بزاني چون ههنگاو ده نيين و چون له گو رانكارهيه كان ده ديين، ده بي شهرم له خواسته كانمان نه كهين، به رده وام هه ول به دين بو به ده سه ته ينانى، ژنان نابي خويان له ره گه زى به ران بهر به كه متر بزاني ئه م هه لو يستانه پيوسته هه موو يه كيك له ئيمه دا هه موو ميينه يه ك دركي پي بباو كاري تيبكات، بو ته وهى كو مه ل چيدي نه تواني به چاويكي كه م لي مان برواني و مافه كانمان بدات به ده م ناوه وه، ئه گه ر پياو ئايه تيك بيت له شه ريعه ته كاني ناسمان ئافره تيش فه رموده يه ك هه ر بووه).

دواى ئه وهى له نوسيني وتاره كهى ته واو بوو كه وته خويندنه وهى بو كه سى ناو ئاوي نه كه، ده سه ته بچكو كه كانيشى له گه ل وشه كاندا به سه ماي ده هيتان، خو منيش بووم هه بوو له وينده ر به لام ئه و زياتر له گه ل كه سى ناو ئاوي نه كهى قسه ي ده كرد.

"ئه و" ده ميك بوو گه يشت بووه ئه و بر وايه ي كه هو كاري سه ره كي هه ره مهينه تيه كاني ژن له ده ستي خو يه تي، چونكه پي وابوو گه ر

بي و هاتبان له باتى ري كخراوى ژنان و ئافره تان، ئه و ري كخراوانه ي كه داكو كيان له مافى ره گه زى ميينه ده كرد، ري كخراويكي پياو انيان دروست كرد با، رهنگه گو رانيكي زياتر روويدا با له ولاته كان و هينده ش زه برو زهنگو توندو تيزي به رام بهر به ميينه رووى نه دا با، بو يه ده يگوت:

"ئيمه ي ميينه هه موومان ده زاني كه كي شه كانمان چين، به لام چون بتواني پياوه كانمان له و كي شه و مافانه ئاگادار بكهينه وه، كه ئيمه له ناو ري كخراوه كاندا ته نها له گه ل ميينه ي وه كو خومان باس له كي شه كانمان ده كهين و كو رو كو بو نه وه كانيش ته نها بو ژنان ده به ستين؟ كاتيكيش كه ده چينه وه ماله وه ده مانه وي ژنسالارانه ره فتار له گه ل پياوه كاندا بكهين كه خومان هه ولي نه هيشتنى پياو سالارى ده دهين، ئه ي ئه گه ر بيت و له باتى ژنه فيم ينز مه كان چه ند پياويكي روشن بيري وه كو (دادو ره ري ك، پزيشكيك، مامو ستايه ك، كو مه ل ناسايك، ده رووناسايك)، دابنيين و كه هه ر يه كه و له وانه شاره زاييه كي باشيان هه يه له مافى ره واى ژنان، به پيچه وانه ي ئه وهى كو بو نه وه به ژنان بكه ن، كو بو نه وه و قسه كان و نوسينه كان به پياوان بكه ن و تيبان بگه يه نن كه له هه موو روويه كه وه مافه كاني ژنان چين كامانه ن، پياو ئه و كات با شتر تي ده كا ژن وه كو ئه و هيلاك ده بيت و زياتر يش، وه كو ئه و حه قى سه لماندنى بوونى خو ي هه يه، ئايه با شتر ني ه وه ك له وهى ژن دانيشي به رام بهر به ژن باس له كي شه كاني خو ي بكات و نه گاته هيچ سه ره نه نجاميك جگه له رشتنى چه ند تنو كه فرميسكيك و رق له دل به رام بهر به پياو؟ پيتان وانيه ئه و كاته ئه و كي شان ه نه ميئن كه

ئىستاكه ههه؟ به دئىيايهه وه تهو كاته پياوه كه دهگه پتته وه ماله وه وه
رهفتارىكى جوانتر له گهل ميينهى ماله كهى دهكات و يارمهتى
باشترىشى دههات، جا چ دايكى بيت يان خيترانى يان كچى ياخود
خوشكى "

سهرى داگرت و دواتر ناوپيكي سهرنج راكيشى له ئاوپنه كه دايه وه وه
ووتى: "من له خوړا ته م قسانه ناكم، گهر ترس و شهرم نه بوايه روو
بهرووى تهو حالته نه دههاتم، پياويك له ته مهن باوكم ههز بكات
دهست بازيم له گهلدا بكات، منيش له ترسى زمانى خهلكى نه توانم
هيچ قسه يهك بكه نه بادا بلين: "پياو گوناھى نيه كچه خه تا له
خويتهى" دئيام تاوانبارم دهكهن نهك من ههزارانى وهكو من
روژانه توشى ته عدا ليكردينش دهن كه چى ههه ژنه كان تاوانبار
كراون."

دايكي هاته وه ياد كه لى هاته ژوره وه بهو گورانىهى دوبارهى
دهكرده وه برينى پى كولانده وه، واى بو دهچوو كه رهنگه دايكىشى
كاتى خووى وهكو ئىستاي (تهم) بيزارو بى تاقهت و دهست له ته ژنو
دانىشتبى، بويه تهو جوړه گورانيه هاته وه ته سه زارى، بهلام
ووتى "ته گهر به بيزاريه وه تهم گورانىهى ووتبى تهدى بوچى
ووتى "خوزگه م بهو زه مهنه" كهس خوزگهى زه مهنه نيك ناكات گهر
خوش نه بووبى"

به بيتاقه تيهكى زوره وه به ئاوپنه كهى ووت: "تهم بيزارىهى من
دهردى ته مپروم نيه...؟ من چوار وهرزهى سال بى تاقهت و ماتم..

ته مپرو له هه موو روژه كان زياتر توشى خه موكى بوومه، ههه له
خومه وه شهر به شته كانى دهورو پشتم ده فروشم"

جا تهو ژورهى (تهو) لى دانىشتبوو كه ژورى خووى بوو هه موو
سوچ و بنميچه كان بوئى تهويان گرتبوو، ههستا و دوگمهى راديوكهى
تيكدا هيندهى بيسوپينى، گوئيبىستى شتيك نه ده بوو بتوانى
بيزاريه كهى خاموش بكات جگه له بهرنامه درو سياسيه كان كه
هيندهى دى توپه يان ده كرد، چوه لاي كتبخانه كهى و به كه يه كه
كتيبه كانى دهركردن و ته ماشاى ناوئيشانيانى ده كرد بهلكو يه كيكيان
سهرنجى زياد رابكيشى و خووى پى له بير بباته وه، بهلام كتبه كانيش
هينده زور بوون به ته نها ده ره قه تيان نه دههات زور لهو گهره تروون،
ههزارانى وهكو تهويان له ديپيكي نيو لاپه ريه كدا ون كردبوو،
كتيبه كان به هه موويانه وه چاوشاركيان له گهلدا ده كرد و پى
پيده كهن ده يانزانى كه سهرى (تهو) له گه مهى چاوشاركى درناچى و
دورانن ده بيته هاويارى.

له نيو كتبه كاندا كتبه يك سهرنجى زياد راكيشا، رو مانه كهى پاولو
كويلو بوو "فيرونيكا بريار دههات بريت" تهم كتبه يهى دوو جار
خويندبووه وه زور جوانيش بوو له لاي، كه چى سه ره راي ته وهش زور
دلگرانى ده كرد و به زه يى به خووى و شاره كه يدا دههاته وه كاتى كو تايى
به چيروكه كه دههينا، فيرونيكا تهو كچهى له داخى دوباره كردنه وهى
شته كان بريارى دابوو بريت، چهند هه بيكى خواردبوو تا زوتره
بيكوژى، كه چى كاتى هوشى ديتته وه سهه خووى له نه خوشخانه يه كى

دەروونی بە تەك چەند كۆمەلە شىتتەك پالکەوتووه، فيرۆنيكا
دلنيابوو لەوێ شىت نيه بەلام بۆ چارهسەر بردبوويانه وئ.

ئەو كاتانەى خەريك خويندنەوێ ئەو رۆمانە دەبوو، نامۆ بوو بە
زيانى فيرۆنيكا، كەچى لە خويندنەوێ هەموو رۆمانەكانى ديكەدا
ئەو دەبوو و پالەوانى چيرۆكە.. كەچى لەوێ ياندا نا چونكە لە
ولاتەكەى ئەودا نەخۆشخانەى دەروونى دەگمەنە شىتخانە نيه، ريز
گرتن نيه، ريز لە ميشكە پر لە عەقلەكان ناگرن چ جاي شىت،
بەلام لە شارەكەى فيرۆنيكادا شىتەكان دەبەنە شوينى تايبەت و بە
ئالەتى مۇسقىقا چاكيان دەكەنەو، بەلام لە ولاتەكەى (ئەو)دا ئەگەر
بيانەوئ شىتتەك چاكبەنەو بە زنجيرو كەلەپچە دەيبەستەو و بە
كيبەل و دار ليين دەدەن گوايه عاقلان دەكەن و چاكيان دەكەنەو،
بەو زنجيرو ليدانە هيندەى دى شىتەكە شىتتە دەكەن، ئيمەى عاقل
ئەگەر ليمان بەن شىت دەبين جا دەبیت ليدان چى لە شىت بكات،
قسەى خۆش و مۇسقىقا لە شارەكەو ولاتەكەى ئەودا نەبوو بۆ
شىتەكان، كەچى هەموو ئەمانە لە شارەكەى فيرۆنيكادا هەبوون،
دەبووت:

"شىتەكانى شارەكەى من لەسەر شەقامەكان كەوتوون ئەو كەسانەى
خويان بە هۆشيار دەزانن گالته بە شىتەكان دەكەن، يان لە داووه
بزبان پى دەكەن، يان بە شىتە شىتە تورپەيان دەكەن و فيرە بەرد
بارانيان دەكەن، نازانن كە ئەوانى شىت زۆر لە ئيمە هۆشيارترن،
ئيمەى عاقل لەهجهيه كمان نيه بۆ قسە كردن لەگەل خودا، كەچى

شىتەكان رۆژانە قسە لەگەل خودا دەكەن و گەمەشى لەگەلدا دەكەن
گالته بە عەقلى من و تۆش دەكەن".

ناچار رۆمانەكەى خستەو شوينەكەى خۆى و تورپە بوو، بە كتيبەكانى
ووت:

"ئيدى ناتاخوينمەو و گەمەشتان لەگەلدا ناكەم".

دەستەكانى گرت بەناو قەديهەو بە رۆخساريكى مات و غەمگين
سەيرىكى مۆبايله كەى كردەو و لەخۆى پرسى:

"بۆ لينا..؟ بۆ زەنگ نايات..؟"

دواتر ئاخىكى هەلكيشاو سەرى هەلپرى، بە نىگاكانى جەنگى لەگەل
ديوارى ژورەكەيدا دەكرد و دەيوست بپروخينيت، ئەو ديوارەى
چەندىن پروانامەى ريز ليدان و سوپاسنامەكانى ئەو بە خويدا
هەلواسيبوو تا سيمای خۆى جوانتر بكات، بە دەستى چەپى
پەرچەمى هەلدايهو كە هاتبوو سەر چاوه خومارەكانى و وتى:

"كى لەم ژورە لەگەلدايه گويم لى بگريت، تەماشاكە ديوارەكە
بانگم دەكات، گویت ليه چيم پى دەلئت..؟ ئا پيم دەلئ" وەرە لای
من.. مەچۆرە لای كتيب و راديو و ئاوينەكەت، ئەوان تويان
خۆشناويت، تەنھا من نەبى، وەرە بزانه چەندم خۆشدهويى..
ئەوتانى هەموو پروانامەكانتم بە سنگما هەلواسيوه تا هەر كەسى
سەردانى ژورەكەى كردى بزانی چەند شايەنى ريز ليدانى".

من لە دلئ خۆمدا ووتم: ديوارەكەش خۆشى دەويت و بۆى دەدويت
خۆزگەم بە خۆى، پى ئەچوو گووى لە رۆحم بويت بويه بە تورپەيهو
ووتى: "نەخير درۆ دەكات منى خۆشناوى، راستە قوتاييه كى گووى

دەستگيرانەكەى لە بەرگى مانگىش خەلق كرابى، ھەر كە لەگەڵ
كچى جوانترى بىنى پەنجەرە بە رووى تريفەى ئەوەى دىكە دادەخات.

(ئەو) دلتيا نەبوو لە بوونى من سەرەپاى ئەوەيش قسەى بۆ دەكردم
چونكە دەيزانى رۆحىك لەویندەر گوئی لى دەگریت، تارمايیه كەم بە
دەورى پشتیدا دەخولايەو، ھەستى بە ھەموو جولانەو ھەيەكم دەكرد،
گوئی لە ھەموو وتەكائەم دەگرت، ھەرچەندە ھىچم لە بارەى چىرۆكە
سەپرەكانى (ئەو) و ژورەكەى ئەو نەدەزانی، من تەنھا لە ژورەكەى
ئەودا گوئیگرو بىنەر بووم، كاتى سەرقالى بىر كەردنەو ھى ئەو بووم
چۆن پىتانی بلىم كە من تەنھا گوئیگرو بىنەرى ئەو بووم لە ئاويئەكە
ھاتبوومە دەر، (ئەو) دىرپىكى ووت و نىشانەى سەپرى لە كۆتاييدا بۆ
جىھىشتەم پاشان ووتى:

"تەماشائەم لاپەرەيە بابەتتىكى تىدايە بە ناوئىشان (غوربەت و
نامۆ بوون) ئايىبىيى چىم بىر كەوتەو...!"

چومەو نىو ئاويئەكەو كەوتە قسە كەردن لەگەلیدا، چونكە زياتر
تەماشائى ئاويئەكەى دەكرد قسەكانى بۆ ئاويئەكە دەگىرايەو، بۆيە
من بوومە كەسى ناو ئاويئەكەو قسەم لەگەلدا كەرد تا بزائەم لەو
ھەفتەنامەى بە دەستىەو بوو چى خویندەو ھى چى بىر كەوتەو، ووتى:
"شىتتەو نامۆ"

شىتتەو نامۆ دوو كەسەى دى نىو ئەم بابەتەن كە لە سەرەتا ئامازەم
پى كەردن، بەلام من ئەو كاتەى چووبوومە رۆحى ئاويئەكە نەمزانى
شىتتەو نامۆ كىن، بۆيە پرسىارى ئەوائم لى كەردو ووتم:

لە رۆژىكدا دە جار ئەو دوو وشەيە بەكار دەھيئى كەچى ئىستا
كردتن بە ناو...!

ووتى:

"با چىرۆكى شىتتە بۆ بگىرەمەو، چىرۆكىكى راستەقینەيەو درۆى
تىدا نىە، شىتتە بۆمنى گىرايەو مەنىش بۆتۆى دەگىرەمەو، تۆش
كەيفى خۆتە، (شىتتە) وەكو ئىستام توشى شوک ھاتبوو، ئىستا
ھەمان مېژوو دەوبارە بوو تەو لای من و تۆ، بەلام ھى ئەو ھەندى
جىاوازتر، چونكە شىتتە بەتەنيا لەژورەكەى خۆى بوو، كەسى دوو ھەم
ناديارو ئاويئەيشى نەبوو، لە ئىستامى من بىزارتر بوو رىكەوت
خوشكەكەى رۆژنامەيەكى ھىنابوو ھەم مالى و (شىتتە) لى وەرگرتبوو
خویندەبوو، پاشان شىتتە خۆى وەك حىكايەتخوانىك بۆى
گىرامەو"

من خۆم نازائەم مەبەست لە حىكايەتخوانى چىە لەویندەر لەو ژورە،
ھەموو شتەكان و ھەموو چىرۆكەكان ئەو بۆ ئەو ھەويش بۆ يەكى دى
دەگىرايەو، تۆش وەك من گوئى بگرە بزائە شىتتە چى دەلى و چى
دەگىرەتتەو...!

هاورپيم، وهك خۆي له نامه كه دهلي ته مه يه كه مين نامه نيه و دوايين نامه شي نابي بو خوشه ويسته كه ي بنوسيت، كه وايه با به دوي ژماره كاني ديكه ي تهو رۆژنامه يه بگه رپيم ده مه وي بزائم چي ديكه ي نوسيوه .. به لكو منيش كۆپي بكه م و بو خوشه ويسته كه ي خۆمي بنوسمه وه، به لام ناوي تهو بينم و ناماژهي پيبكه م كه له وه وه وهرمگرتوه يان منيش له شوين ناوي خۆم ده نوسم "نامۆ".

كۆمه ليك پرسياي سهرم له لا دروست بوو نامۆ.. نامۆ.. نامۆۆۆ.. نامۆ كييه ..؟ بۆچي وا سهرقالي كردم به خۆيه وه ..؟ تو بلي شي ت نه بويتم چونكه له هه موو رۆژه كان زياتر سهرقالي بير كردنه وي شتي هيچ و پوچم ..؟ تهو رۆژه م به خويندنه وي نامه كه ي نامۆ به سهر برد .. ده مويست بزائم چي له و ديوي وشه كان هه شار داوه .."

(تهو) زياتر شاره زاي شيته بوو، بۆيه له م گيرانه ويه دا بو ماويهك من وون ده م (تهو) خۆي ده بيته هيكايه تخوان و خۆي و شيته چيروكه سه يره كاني خويان ده گيرنه وه، منيش وهك تو گوي ده گرم.

(تهو) ووتی:

"جا وابوو (شيته) له هه موو رۆژه كان زياتر خه فه تي هه بوو هه ر بۆيه به مه راق بوو نامۆ بناسي، ده ستي به خويندنه وي تهو نامه يه كرد كه نوسه ره كه ي نه ده ناسي:

"خۆشه ويستم .."

نازائم چيت پيبليم .. باسي چيت له لا بكه م خۆم له هه موو ساتيكددا به كۆمه لي خه سره ته وه يادت ده كه م، تهو خه سره تانه ي .. له حزوري

شيته:

"له دوا لاپه ره ده ستم به خويندنه وي رۆژنامه كه كرد، هه رچه نده مانگي دوو جاريش ده رده چوو به لام من پيي ده ليم رۆژنامه چونكه ناخۆشه بلي نيو مانگي، رۆژنامه كه لاپه ره كيان تايه ت بوو به (ستوني رازه كان) بوو، كۆمه ليك نامه ي تهو بينداراني له خۆ گرتبوو، يه كه يه كه نامه كام خويندنه وه .. هه موو تهو كه سانه م ده ناسي كه نامه كانيان نوسيبوو ته نها يه كيكيان نه بي ناوي "نامۆ" بوو نامه كيشي زۆر جوان و سه رنج راكيش بوو، دواي تهو ي نامه كه يم خويندنه وه به خۆم ووت:

كه سيكي چه ند تهو بينداره، كه وايي له خوداوه زۆر نزيكه .. هه ر له خۆمه وه چوومه نيو گه ره كي خه يال و كه وتمه پياسه كردن به كوچه كانيدا، تا شيوه ي نامۆ به ينمه به رچاوي خۆم و بيكه م به

بى ئاگايتدا له ناخمدا گر دسینن، بهردهوام بیر له کاتیک ده که مه وه تۆی تیا ببینم، بیر له له هجه یه که ده که مه وه پئی بدویم بۆت، چونکه تۆی له فریشته و منیش مرۆقتیکی ناشرین، ناتوأم وه کو خۆی تیتبگه یه نم چەندم خۆش ده ویی. ! چۆن بېمه په ریه که و پیت بلیم: زیانم به تۆوه بهنده مه حاله هه ناسه دان به بی تۆ گولئ ته مه نم له باخچه ی ئه ویندا به تۆوه جوانه بی گومان به گهر تۆ نه بی په ره په ره سیس ده بیته و هه لده وه ری، به بی ئاگایی خۆم، فریتمدایه ده ریای عه شق.. ئه ی نه تده زانی مه له وان زان نیم..؟ ئه وه تانی شه پوله کان خه ریکه ده مخنکیئن، نا هیچ نازانی..! دلنیام گهر بتزانیبا چه ندم خۆشه وه ویی نیمچه ئاورپیکی سۆزت لی دده دامه وه.. په نجهره ی خۆشه و بیستیت به روودا ده کرده وه، خۆ ره نگیشه باش بزانی به لام نه ته ویی به سه ر خۆتدا به یینی، نه بادا بکه ویته بیرى ئیره یی و گومان و زولخایه که نه بی له جوانیت پروانی یان رینه ده ی کچیکی گه مژه ی وه کو من هه راسانت بکات، له په ناگه ی رۆحیه تی عه شقی خۆیدا ونت بکات، له جیهانی سۆزو خۆشه و بیستیدا فریوت بدات، خۆشه و بیستم وه ک بزانی ئه مه یه که م نامه م نیه و دوا یین نامه شم نابی بۆتی بنوسم، خۆ هه موو نامه کانیشم له یه که ده چن.. چونکه له ده سیپکی هه مو یاندا به خۆشه و بیستم ده سیپده که م هه ر به و شه ش ده ی نیمه زه رفی دل و به پۆستی خۆشه و بیستی به ده ستی شه مالیکی ئه ویندار بۆت ده نیرم خۆشه و بیستم.

نامۆ"

ئهو رۆژه ببوو به کاتژمیر سی و نیوی شه و جا شیته خه وی لیکه و تبوو، به ده م خه وه وه تا رۆژ ببوو وه ورینه ی کردبوو، کاتی رۆژ هه لات تیشکی هه تاو له په نجهره ی ژوره که یداو هاته سه ر سنگی و، به ماچ هه لساند، که چی پیده چوو هیشتا که ناوی نامۆ و شه کانی نامۆ به هارمۆنیایه کی ناسک له گوپچکه و هزریدا بزینگی نه وه.

من نازام جوان بیگی پمه وه..! شیته خۆی جوانتر ده یگی پرایه وه و ده یوت:

"ئهو رۆژه وه کو هه موو رۆژانی تر جوانترین جلم کرده به رم و ماکیاژیکی کالم کردو ده رچووم له مال، خۆم سه رقان کرد به کاری ده ره وه، ئیدی خۆشم بیر چووه وه، من هه ر وام قه سه م به چاری تۆ هینده ئالۆسکاووم خۆیشم بۆ ناکریتته وه تا بزانی له کوئی کاره کاندای خۆم ده دۆزمه وه."

(شیته) ئهو رۆژه دوا ی ته واو بوونی کاره کانی کاتژمیر یه که و نیوی نیوه رۆ بوو چووه ئه و باره گایه ی (خولیا) کاری لی ده کرد، خولیا خوشکی شیته بوو به سی سال له و منالتر بوو کچیکی زۆر زیره که و گورج گۆل بوو، دانیشتنی نه ده زانی، سپیلکانه یه کی بالا به رز له شیته جوانتر ئه و بوو، به فشه بیرى له زیان ده کرده وه، له و ئاسوده تر ده ژیا زۆر جار شیته خۆی ئیره یی پی ده بردو ده یوت:

"بریا منیش بمتوانیبا وه ک خولیا بژیم به لام ئه فسوس."

(شیته) رۆژانه ده مردو ده ژیا وه، دلئ له بالئ په پوله بوو، له گه ل فووت لیی بکر دایه یان به ئه سته م ده ست به ری بکه و تایه له فرین ده که وت به لام خولیا ی خوشکی به پیچه وانه وه.

هه ويرم ده شينلاو بهو چلهي هاوينه به ديار سينلهوه ناني تيريم به كرى
 بو خه لك ده كرد، نيشي بهرگ دوريشم كرد ناوكه خورماشم دهره كرد
 به 75 دينار، له ته مهنى 14 سالى ده چووم بو دهشت پاقله و ته ماتهم
 دهرنى به 65 دينار، ته نها له بهر ئه وهى دايك و باوكم ليم رازى بنو
 به هه شتى خوا به ده ست بيم كه ده يانوت له ژير پيى دايك و باوك
 دايه، ئى ئيدى له وه زياتر چى؟ نه مده زانى هو كاري تورهبوونى دايكم
 له چيه وه سهر هه لده دا، هه رچه نده ناچار نه بووم ئه و نيشانه بكه م
 ئه وانيش زوريان لى نه ده كردم به لام هه زم ده كرد ده خيله ي خو م
 هه بي و ئه وانيش هه ست به ماندوو بووم بكه نو خو شيان بويم،
 هه روه كو چو ن برا كه م روبعيكى من نيشي نه ده كردو جا
 به هه ر دوو كيانه وه سوينديان به سه ردا ده خوارد، سه ره راي ئه وان هه ش
 هيج كات ليم رازى نه بوون، روژيكيان زور گريام، ژنه دراوسيه كيانه مان
 كه ناوى (نازه نين) بوو به بي ئه وهى له دهرگا بدات هاته ژورى و منى
 بينى ده گريم.. لى پيرسيم:

"چيته بو ده گرى..؟"

پيرسيم نازه نين كى بو..؟ ووتى:

"نازه نين" خان له گه ل دايكى (شپته) نيشي ده كرد، هه ر چه نده
 پياوه كه ي ئه و وهك باوكى شپته نه خو ش نه بوو تا بليم ئه و يش وهك
 دايكى ده به وي يارمه تى ماله وه و پياوه كه ي بدات، به لام پياويكى
 كه مژه بوو (نازه نين) دووه مين ژنى ئه و بوو، چه ند منداليكى له
 ژنه كه ي ديكه ي هه بوون له لاي خو ي ده ژيان، نازه نين خانيش.. وهك
 دايكيكى به وه فاو وه كو مندالي خو ي به خيوى ده كردن هيشتاكه ش

منداله كان رقيان لى ده بووه و سو كايه تيان پى ده كرد، كورپه گه وه كه ي
 پياوى كه ناوى (شاليار) بوو ده م و چاو دريژيكي سيلاوى بوو، روژ
 نه بوو شه ر به و داماو نه فروشي پيى ده بووت:

"حه دت چيه جيى دايكمان لى ده گريته وه، تا زوتره ته لاقى خوت له
 باوكم وه رگه وه ملت بشكينه و برؤ وازمان ليبينه، نيمه دايكمان مرد
 كه س ناتوانى جيى ئه ومان بو پريكاته وه."

نازه نين خانيش ده سه لاتى هيج شتيكى نه بوو جگه له گريان، روژانه
 ده چوه لاي دايكى شپته و گله يي له به ختى خو ي ده كرد ئيدى روژ
 نه بوو ئه م دوو ژنه وهك هه موو ژناني دى دوو به دوو باسى
 نه هه مته يه كاني خو يان و خراپى پياوه كانيان نه كه ن بو يه كترى .

وه يشش چه ند به سته زمانه ..! من له نيو ئاوينه كه دا به زه ييم به و
 ژنه دا هاته وه، (ئه و) يش چاوه رپى بوو پرسيارى لى بكه م، ووتم: ئى
 شپته به (نازه نين) ووت هو ي گريانه كه ي چى بوو..؟ ووتى:

"به لى.. شپته ووتى:

مه سه له كه م بو نازه نين گي رايه وه كه دايكم ماوه يه كه توندو تيزه ..

نازه نين خان ووتى:

- چيت هه يه له گه ل كورپى ماله كه ي پشته وه..؟

- كام كورپ..؟

- كورپه گه وه كه ي مام نورى

- هيج.. بو..؟

- خولیا به دایکتی وتوو که رۆژ نیه نهچیتته سهربان و چاو چاوینهی له گه لدا نه که ی.

منیش ههر که گویم له م قسانه بوو خهریک بوو نه و نه دهی دی شیت ده بوم چونکه تاوانیکم نه کرد بوو.. نه و کورپه شم نه ده ناسی که نازهنین خان باسی ده کرد، من هیئندهی سهر قالی ئیشی ماله وهو خهریک ژیر کردنه وهی برا بچکۆله که م بوم که ته مه نی دوو مانگ بوو به شیر ی قوتو گه ورم کرد، هیئنده نه مده توانی بچمه سهربان بوو جل هه ل خستن نه بی، ته نانه ت پرچی خۆیشم بوو شانه نه ده کرا، نازهنین که زانی ره نگم تیک چوو وه خولیا به درۆ نه و قسانه ی بوو دایکم گپرا بووه پیی ووتم:

- دایکت نه زانی من گپرا و مه ته وه به لام پیی ده لیم که ههر له خۆیه وه گومانی خراپت لی نه کات تا شته کان به چاوی خۆی نه بی نی.

- بوو تاوانه گهر سهیری کورپیکیشم کرد بی..؟

- تو مندالی هیچ له م شتانه تینا گهیت، دایکت ته مه نیک ژیا وه ده زانی پیاو بایی چهنده، بۆیه لیت ده ترسی کچم، دلگران مه به هقی خۆیه تی.

هیئندهی دی دهستم کرده گریان سهرم نایه با وه شی

- ههسته ههسته ده م و چاوت بشوو برا که بچکۆله که شت ده گری برۆ بزانه ژیر خۆی پیس نه کردوو..؟

نازه نین خان نهیده زانی ناخی من چۆن بووه ته کورهی ناگرو دل می تیا ده توتیته وه، بۆیه چاوه رپم کرد تا له خولیا له قوتابخانه گه رایه وه، ههر که گه یشته ده رگا به پرچ تا ژوره وه رامکیشا:

- بوو ههر له خۆته وه بوختا م بوو ده که ی..؟

- دایکم ووتی

- دایکم چی ووت..؟

- ووتی ههر چیه کی کرد پیم بلی

- ئی چیم کردوو تا بوو بگپریته وه..؟

- هیچ

- نهی چۆن نه م قسانه ت بوو ده گپرایه وه

- کاتی له کار ده گه رایه وه تو خهریکی نان تاماده کردن ده بووی بانگی ده کرد مه هۆله که و پیی ده ووتم:

"ها من له مال نه بوم خوشکه که ت چی کرد..؟"

منیش نه مده زانی چی بلیم ناچار نه و قسانه م ده کرد تا رۆژانه که م زیاتر بداتی که زور جار نه شیده داپیم.

زور بیتا قهت بوم، که وچکیکم به دهسته وه بوو تا توانیم راموه شانند بوو خولیا، دای له ته وقی سه ری و خوین به بالایدا هاته خواره وه."

ههر له گه ل باسی خوین هاته ناو چیرۆکه که من ههر له خۆمه وه تیک چوم ووتم: وی.. که باسی خوین ده که ی موچور که به گیانا دیت..! خوین نه و رهنکه سوره ی له بهر چاومان ون نابی، هیئنده مان بوونی خوین کردوو وه هیئنده مان لی کوژرا ون خوینیان له بهردا رۆییوه ئیستاشی پیوه بی چاومان به دووی رهنگی سورد و یله، نازا م چ فلهسه فهیه که له و رهنگه دا هیه، زور جار ها ورپیکه م پیی ده ووتم:

"سیویکی زهردو سور دانی هەر چهنده سیوه زهردهکه خوشتره کهچی دهست بو سورده که دریت دهکهیت و دهیژی یان گهر هات و باسی گول بکهین یه کسه به خهیا گولیکی سوور دیته پیش چاومان که چندان گولی رهنگاو رنگی دیکه شمان هه، هه ناریش شقی دهکهین سور نه بی ناخیوین، بانه وی دیاریش بو هاوپی و خوشه ویسته کافمان ببهین به رنگی سور دهست پیده کهین، بهرده وام سور سور گه ورترین قوربانیمان رنگی سور په یانیش بدهیت به خوشه ویستی ته منن ده بی به خوین سویندی بو یژی گهر نا پروات پی ناکات".

ووتی:

راسته.. وایه شیتتهش ههر که چاوی به خوینه که کهوت تۆقی و ووتی:

"هاوارم کرد خودایه چیم کرد..؟ دهستم کرده گریان و به پهله رامکرده لای خولیا و ماچم کردو خوینه کهیم سری.

بموره به قوربان هیچ مه به ستیکم نه بوو به خوا

به لام بی چاره بو ههر ده گریاو هاوار هاواری ده کرد دهنگی ده گه یشته سه ری کۆلان، منیش ده مویست ژیری بکه مه وه به له وهی باو کم بیتته وه لیمبدا، به لام فریای ژیر بوونه وهی نه که وتم و باو کم به سه ردا هاته وه، بن بالی دایکی نابوه سه ر شانی خوئی و سه بر سه بر ههنگای ده نا تا دایکم عه زیهت نه دا که تازه له نه شته رگه ری

دهرچوو بوو به توره بییه وه هاواری کرد

"چی بووه..؟"

من رامکرده ژوره کهی سه ره وه که که تتورو قه ره ویله یه کی لی بوو، به لچیکه شوپو به چاوی مۆنه وه و دلیشم له ترسانا خه ریک بوو له جه سته م ده هاته ده ره وه، له سه ر قه ره ویله که دانیشتم، خولیا شکاتی لی کردم، باو کیشم دایکی له سه ر جیگای خوئی دانا و وه ک گه رده لولی هه لی کرد بی بۆم هات، له سه ر قه ره ویله که پرچی گرتم و تا ده ره وه رایکی شام، جا تا توانی به شق و شه پازله و سمی پیلا وه کهی هه موو جه سته ی شین و مۆر کرد مه وه.

دلۆپه فرمیسه که کانم بوون به فرمیسه کی مۆم تا ده هاتن گه وره تر ده بوون و ده یه توانده مه وه باو کم هاواری لی کردم

"مینگه مینگ کچی هه لسم هینده ی دی نه تۆپینم"

دایکیشم که تاقه تی قسه کردنی نه ما بوو نوزه یه کی لیوه هات و ووتی:

"به ته مای تۆ مال به جی ده هیلم تۆش ئاوا ده کهی..؟"

چیم کرد بوو..؟ ناچار خۆم بی دهنگ کرد به لام گه رووم خه ریک بوو ده ته قی هینده ی فرمیسه که کانم قووت بده مه وه.

چاوه رپیم کرد تا باو کم له مالی چوه ده ری، به لکو بیر له خۆ کوشتن بکه مه وه، ههر چه ندیم کرد نه مویرا چه قۆ له سننگ بچه قینم یان له سه ر بان خۆم هه لده مه خواری، زه هری مشکم دیتته وه دلنیا بووم له وهی زه هر بونه وه ر ده کوژی بۆیه له دۆلکه یه ک ئاودا گرتته وه و خوارد مه وه، تام و بۆنیکی زۆر ناخۆشی لیده هات، به لام بریارم دابوو تا زوتره دونیا به جی به یلم و ئارام بم له گۆزه که مدا، جام له جام ده محواری ده وه نه یده کوشتم به لام زۆر بی تاقه تی کردم.

بانگم له "شاریا"ی هاوړپم کرد که مالیان به پشتمانه وه بوو، پپیم ووت که زه هریکی زورم خاوردووه ته وه ووه و ئیستا نا توژنکی تر ده مرم، قسه ی پی کردم ووتی رهنگت تیچکووه با بچین بو لای کاک کارین.

کارین برین پیچ بوو، مالیان ده که وته شه و دیوی گهره کی ته وان، شیتته وه لامی شاریا دابووه وه

"وازم لیبتنه نایم با برم رزگارم بی لهم جیهانه جه نجاله دا".

(شیتته) مردو گیانی به خشی "شاریا"یش هاوار هاواری ده کردو ده گریا و رایده ته کاند، فیزاح فیزاحی شاریا هه موو خه لکی رژانه مالیان، دایکی له شوین خوی له هوش چوو، مالته وه نه یاننده زانی دایکی به ناگا بیننه وه یان به دیار شیتته وه شیوه نه بکه ن...؟! گوپی له ژنه کان بوو قسه یان ده کرد، به کیکیان ده لی:

"هاوار به مالتم چ جوانکیله و ناسک نازدار بوو، شه وهی دی ده یووت: داخوا بو خوی کوشت تو بلتی کچینی خوی له ده ست نه دابی و له ترسان خوی نه کوشتی؟ شه وهی تریان ده یگپرایه وه نه وه لالا دایکی کویر بی، هه موو روژی شه به سته زمانه ی به جی ده هیشت و خوا ده یزانی توشی چی ده ردی هاتووه و مردووه، "شاریا"یش هاواری ده کردو پرچی خوی ده پریه وه

کچی هه سته وه مه مره ئیدی له گه ل کی قسه بکه م...؟

دوای شیوه نه باوکه رږ (شیتته) یان کفن و دفن کردو جییان هیشت ئیدی ناگای له دنیا نه ما، چوو حزوری خودا وه لی خودا رووی خوی لی وه رگپرا شیتته پی ووت:

"خودایه هاتمه وه لای خوت، نه رزی شاده م و هه وام به جیهیشت بو پیشوازی له تیشک و عه بدی خوت ناکه ی...؟ بو قسه م له گه ل ناکه ی...؟ من بویه هاتووم بو لای تو تا گلله یی له جیهان بکه م تو راستیه کان ده زانی، پییان بلی و بچوره خه ونیان که من پاک بووم هیچ تاوانیکم نه بوو."

که چی خودا نه که هه ر قسه ی له گه لدا نه کرد، به لکو ئاوریشتی لی نه داوه ریگایه کی پی نیشاندا که شه یندهر جیگه یه تی، له وینده ریش ژنیکو زور به پرچو به مه مک و به زمان هه لواسر بوون هه مووشیان یه ک پارچه پشکوو ئاگر بوون، له و کاته دا شیتته فه رموده یه کی بیر که وته وه که شه که سه ی خوی بکوژی له قیامه تیش روژانه ده یسوتین و ده یکوژنه وه، که واته ئیستا بوی ده رکه ووت که بوچ خودا قسه ی له گه لدا نه ده کرد، که وایه له وینده ریش هه ر تاوانباره.

من گویم له م قسانه بوو له ئاوتنه که هاتمه ده ری و و تم:

شه وه ده لی پی چی...؟ مانای وایه شیتته مردووه...؟ دواتر له کوی بینیت چوو له لای خودا قسه ی له گه لدا کرد...؟ بو بینینی خودا هینده سانایه سه که دروژن...؟

- نانا کچی شیتته چوو هه لوته ی مه رگی خویه وه به خه یال و نه ندیشه شه فیلمه ی بینیبوو

تو سه ی زقوم چوو، توخوا توش وه ک من نه ترسای...؟ (شه و) زور شیتانه باسی شیتته مان بو ده کا.

شیتته:

"شاريا پهلی راکیشام ووتی به دایکت ده لیم، تکام لی کرد که کس نه زانی کاریکی وام کردووه دوايي هه به کيبل و دار ده مکوژن، چووین بۆلای کاک کارین، به لām له ریگا تا گه یشتینه ئەوی زۆر رشامه وه، رشانه وه یه کی پیس خه ریک بوو گیانم ده بهینی" — کاک کارین زه هری خواردووه ده رزیه کی لیده تا کاری لی نه کردووه و نه یکوشتوه..!

— زه هری چی..؟

رووی کرده من و پیی و وتم:

زه هرت بۆ خواردووه..؟

منیش هینده رشابومه وه تاقه تی قسه کردم نه مابوو هیچم نه ووت

شاریا وه لāmی دایه وه

— زه هری مشکی خواردووه، له ریگاش تا گه یشتوینه ته ئیره زۆر رشایه وه

— باشه مادام هه لیه پناوه ته وه لیی مه ترسه، به لām بۆچی وای کردووه..؟

شاریا ووتی له داخی دایک و باوکی خۆی ده کوژی.

کارین به دهم ده رزی لیدانه وه پیی و وتم:

"جا توخوا داناوه سیی..؟ پاشان قه یچی که با دوو تفیشت لیبکه ن و با لیت بدن و قسه شت پی بکه ن دایک و باوکتن، گهر هیچت نه کردبی لیت ناده ن و قسه ت پی ناکه ن دیاره شتیکت کردووه."

دوو ده رزی له سه ر یه ک لیدام و هه ندی حه بی بۆ نووسیم، به

"شاریا" ی ووت که ئیواره ش بمگه رینیته وه بۆ لای، تا دوو ده رزی

دیکه م لیدای به لکو باشتریم، گه راینه وه مائی به لām له ماله وه قه و مابوو.

باوکم گه رابوو وه مائی و چاوی گپرابوو منی نه بینیبوو پرسیا ری کردبووم که له کویم، خوشکه بچوکه که م که له خولیا منالتر بوو بۆی گپرابوو وه که زه هرم خواردووه و له گه ل شاریا چوومه بۆ لای برین پیچ، هینده م نه زانی باوکم و پورازه که م به ماشین هاتنه سه ر ریمان، ره نگم زه رد هه لگه را که له ماشینه که سه ر که و تین، باوکم نیوچه وانی گرژو مۆن و هه ناسه یه کی توند لیی پرسیم:

— له کوئی بووی..؟

— چووم بۆ لای کاک کارین

— بۆ..؟

— سکم زۆر ده یه شاو زۆر رشامه وه

— بۆ رشایته وه..؟

— نازانم

ئیدی باوکم هیچی دیکه ی نه ووت تا گه یشتینه وه مائی، هه ر که گه یشتینه وه به ر ده رگای مال به لیدان تا ژوره وه بردمی هاوارم ده کرد بۆ لیمده ده ی بۆ ئاخو چیم کردووه..؟

— زه هره ده خۆی زه هره ده خۆی ئاده ی ئەو زه هره م بۆ بینن با هه موی بکه مه قورگی و بیکوژم.

منیش جگه له گریان ده سه لاتی هیچی دیکه م نه بوو، پوره که م له گه ل کورپه پوره که م ده ستی باوکمیان گرت تا ئیدی لیم نه دا، به په له په رداخی شیری گه رمیان بۆ کردم و خواردمه وه، ئیدی چوومه

ژوره که ی دی، پشتم دابووه دیواره کهو دانیشتبوم هه ر خۆم ده خوارده وه، خولیا به زه یی پیمدا هاته وه بۆم گریا، هاته لام ماچی کردم، منیش هه موو شتیکم له بیری خۆم برده وه و ماچم کرد ئیدی له و رۆژه وه هه ردر و کمان بووین به هاوړی.

ووتم: وه لّلا حه ق نه بو له گه لیدا ناشت بیته وه .. ووتی:

"ئاخر ئازیزم تۆ شیتته نه ده ناسی چۆن دلّیکی هه بو، سه نگه ساریشت بکردایه سه ری هه لته ده بری بلّی بۆ وا ده که ی، دلّی زۆر ناسک بوو زوو زووش توپه ده بوو، به لام چه ند زویر بوایه لیته هه ر له گه ل بانگت بکردایه هه موو شتیکی بیر ده چووه وه."

به شی دووهه م

(شیتته) کاتی که له په یژه کان سه رکه وت و گه یشته به ر ده م ده رگه ی ژوره که ی خولیا شتیکی به ده ستی خولیا وه بینی ئا شتیکی بوو رۆژنامه که ..!

ئه و رۆژنامه یه ی دوینیکه ی له کاتژمیڕ ده ی به یانیه وه تا سی ی شه و ته ماشای کردو خویندییه وه، چی به سه ر هات..؟ نامۆی بیر که وته وه! له ده ستی وه رگرت و دووباره نامه که ی خوینده وه.

من ده مه وی ئه و که چه بناسم به ده نگیکه ی کزو له سه رخۆ وایوت.. خولیا پرسه کی..؟

- نامۆ

- نامۆ کییه ..؟

- ئه و که چه ی ئه و نامه ی نوسیه

- هه ها ها ها .. من ده یناسم

- به چی پیته که نی..؟ چۆن ده یناسی ئه دی بۆ پیتم نالی..؟ خیرا پیتم بلّی کییه ..؟

- ده را وهسته را وه چی بووه قابیله، خۆ دنیا به سه ر به کدا نه روخا، که ی پیته وتوم کییه تا پیته بناسینم..؟

- ئاخر تۆ نازانی چه ند به سه رته ناسینی نامۆم خولیا گیان..؟!

- منیش نه مبینیه به لام ناشنای ژیانیم

- چۆن..؟

ئیسنا وه ختی نیه به خوا خه ریکه له برسا ده بوړیمه وه با بچینه وه مالی.

ئیدی ئه و په له ی مالی بوو، باره گیان به جیهیشت و له شه قام په رینه وه ئه و به ری شه قام، هۆرنی ماشین و ته عنه ی پیاهه چاو برسیه کان بیزاریان کردن، له وینده ریش هه ر به په له ماشینیکیان راگرت و ناویشانی گه ره کی خۆیان داو سه رکه وتن، لیخوره که له ئاوینه که ی پیش خۆی ته ماشای ده کردن، له و ساته دا (شیتته) لیخوره تاییه ته که ی خۆیانی بیر که وته وه که ئه ویش که چیکی هه لگرتوه له ئاوینه که دا هیته ته ماشای کردبوو که چه که له خه فه تا رایگرتبوو پیی ووتبوو:

- کاکه گیان ئاده ی ئاوړیکم لیبده وه

- بەلئى فەرمو

- دەى تىر تە ماشام بىكە تا چاۋەكانت تىر دەبن، پاشان ماشىنەكەت لىخوپرە ۋەرمان مەگەپىنە تكايە .

شۆفېرەكەش بىو بە قەترەيك شەرم ۋە تەرىقوبونە ۋە تىكابوۋە سەر سوكانەكەى .

بەزىيەكى ھاتى، خوليا لىي پىرسى چىت بىرەكەوتە ۋە ۋا پىدەكەنى..؟
شىتە بۆى گىپراپە ۋە كە چى بىرەكەوتە ۋە ۋە، خولياش لەگەل ئەودا
دايە قاقاي پىكەن لىخوپرەكەش كە گويچكەكانى قىت كىرەبوۋە ۋە
گويى لى گرتىبون، لەگەل ئەواندا ئەۋىش پىكەنى ۋە ئىدى لە
ئاۋىنەكە تە ماشاى نە كىرەن تا گەشىتەنە ۋە مالى.

دەى پىم بلئى نامۆ كىيە..؟

شىتە ۋوتى:

"خوليا بە قسەكانى ديار بوو گالئەى پى دەكردم.. ھەستى بە ۋە
كىرەنەخۆشم، بۆيە فشەى بە قسەكاندا دەھات، كە بۆى دەرەكەوت
من بەراستە ۋە دەمەۋى نامۆ بناسم ھىچ قسەيەكى بۆ نەكردم..
پىي ۋوتم:

توخودا منىش شىت مەكە ۋەكو خۆت، لە خۆت پىرسە نامۆ كىيە
خۆ لە من باشتر دەيناسى .

كوا دەيناسم..؟ جا بۆ من شىت بووم..؟ ئەو ناوہم لەخوپرا پىوہ
نەلكابو، بەلئى خوليا تەنھا كەسىك نەبوو كە پىم بلئى شىتە،
دايكە ۋە ھاورىكانىشم ۋاىان پى دەۋوتم چونكە زوو زوو توره دەبووم
دەگريام كەوايە من شىت شىت، ئىدى كەس گلەيى نەمىنى لەسەرم،

برىا تۆم دەدۆزىيە ۋە نامۆ گيان تا باسى خۆم بۆ دەكردى ھاورى
نەناسەكەم نامۆ..".

لىيىم پىرسى باشە نامۆ كى بوو ۋا شىتە ھىندە ھەزى دەكرد
بىناسى..؟

ۋوتى: ئەو كچەى كورپىكى خۆش دەۋىست ناۋى (كامۆ) بوو گەنجىكى
جوان بوو، رۆژنامەنووسىش بوو، تەنھا كەسىكىش بوو لە دلى
نامۆدا جىگىر بوو، نامۆ زۆرى خۆش دەۋىست، رۆژانە نامەى بۆ
دەنوسى، بەلام پىدەچوو كامۆ نامەكانى فرىداتە تەنەكەى خۆلە ۋە،
چونكە ۋەلامى ھىچ لەو نامانەى نەدايە ۋە، يەكەم جار بوو بىبىنى،
لەو ۋابو دەمىكە ئەو رۆجە سەرسورماۋە دەناسى، بۆيە ھەموو
رۆژىك يەك دووجار سەردانى دەكردو گىفتى لەتەكدا دەگۆرىيە ۋە، تا
زىاتر سەيرى بىكات ۋە جورئەت بىكات پىي بلئى "خۆشمەۋىيى"، زۆر
جار لە سەردانەكانىدا بۆ لاي كامۆ باۋەشىك ۋە شەى جوانى كۆ
دەكردە ۋە، تا كاتى دەگاتە لاي بۆى ھەلپىيى، بەلام لە ھەموو
جارەكاندا بە باۋەشىك خەم دەگەراپە ۋە ژورەكەى خۆى، چونكە كامۆ
لە ھىچ لە جارەكاندا رازى دلى خۆى نەدەدركاندو ھىچ ئومىدىكى
پى نەدەبەخشى، نامۆ تەسلىم ئەو قەدەرە نەدەبوو، قەدەرەك لە
سىنارۆيەيەكى دۆراۋ دەچوو، كە بۆ بەشدارىكىرەن لە فىستىقالىك
نوسرابى ۋە بى ھەلسەنگاندن لە ھىچ شوىنىك ۋەرنەگىرى، ۋىنەى
يەكەم ۋە دوۋەم سىھەم ۋە دەيەمى سىنارۆيەكە ھەر دوو كەس بوون،
پالەۋان نەدەناسرا، يەكىكىيان لە قولايى رابردوۋى خۆى چەقىوہ

ئاينىدە لى ديار نىيە، ئەوئەدى دىكەيان دواى كالوى با بردو
 كەوتوو نايگريتهوه، نامۆ بەردەوام دەسوتاو ئوقردى نەدەگرت
 ساتىك بى دانىشتن لەتەك ئەودا بىننيتەوه، ھەر لەسەر ئەو بەزمەش
 توشى لىپرسىنەوه رەخنە ھات لە لايەن بەرپرسى دەزگاكەيان كە
 دەزگايەكى روناكبيرى بوو بەلام لە تاريكبيرى زياتر ھىچ
 روناكبيەكى تەنات بەقەدەر چرايەكيشى تيا بەدى نەدەكرا، خەيالى
 ئەوئەدى دەكرد كە چەند جاريك كامۆ نامەى بۆ نوسيوو ئەم دەيەوى
 وەلامى بداتەوه، چونكە تا دەچووئەوه مال ھەر لاي كامۆ شەويش
 بە لاي لايەكانى خەيالى، كە بە دەنگى عيشق بۆ دەوترايەوه خەوى
 ليدەكەوت و تەنھا جەستەى وەك لاشەيەكى ساردو سىرو مردوو
 لەسەر پىخەفەكەى بەجىدەما، ئەگەر نا رۆحى بەدەورى كامۆدا
 سەماى بالىي دەكرد، رۆژيكيان بۆ چەند ساتىك ژورەكەى كامۆى
 بەجىھىشت و چوو لاي بەرپرسى دەزگاكەيان كە كارى گرنگى پى
 بوو، بەلام بەر لەوئەدى پروات نامەيەكى بۆ نوسى و لەسەر مپزەكەى
 بەجىي ھىشت:

"خۆشەويستەكەم.."

لىم ببورە گەر بەتەنيا بەجىم ھىشتى، بەلام تازىم بى گومانە زوو
 ديمەوه، تاوئەكو زوتر بتىنم، ئەمروئەش وەك رۆژانى تر بەچاو لەگەلت
 بدوئەم بە رۆح باوئەشت لىدەم.
 بەلام گيانە بەر لەوئەدى بيمەوه ھەز دەكەم بريارى ئەوئەدى كە
 چيدى بىر لە رابردووت نەكەيتەوهو پىشت بە بەلگەى عەقلانى

بەستى، ژيانت خۆشبوئە و ئايندەت بەلاوہ گرنگ بى، تىگەيشتن لە
 ئىستا يەكك بى لە پرۆژەكانت..
 تازىز ئيمە دەروئەن و ناگەرپينەوه، ئەمرو رۆژيكي دىكەيەو سبەى
 ديتە پيش، كەوايە با من و تۆ خۆمان ئامادە بكەين بۆ سبەى نەك
 بىر لە دوئىن بىكەينەوه، رابردو لەگەل زەمەنى خۆى رۆى، سبەيئيش
 با خۆى قەرار بدات چى دەكات، ئيمە لە ئەمرودا دەژين، با بزاني
 ئەمرو چى دەكەين ئەوہ گرنگە.

تازىز گيان.. رەنگە زۆر جاريش لىت حالىيى بوم بەلام نەمويستووہ
 بزانى، چونكە خۆشەويستەوى، ئەو بريارانەى تۆ دەتدان لەگەل
 بىرکردنەوئەكانى من نەدەگونجا، من تۆم دەوى تا دوا ھەناسەم،
 مەحالە بىر لە دوريت بكەمەوه چونكە ناتوام لە دوريت بريم.
 خۆشەويستەكەم.. دەبى بزاني تا خۆت ھەبىت، تا چاوو دل و دەست و
 گيان و بىرکردنەوئەت ھەبى ھىچ شتىك مەحال نىيە، دەتوانى ھەموو
 شتىك بە ھەزى دلئى خۆت بىنيتە دى، تەمەنى ژيانىش كورته جا با
 من و تۆ بە خۆشى بىبەينە سەر.

بەقوربان.. سوئند بەو عيشقە پاكەى لە دلما ھەيە بەرامبەر بەتۆ ،
 رۆژ لە دواى رۆژ زياتر بۆت دەسوئيم تۆ نايىنى، زياتر دەگرىم و
 دەنالم ھەستى پى ناكەى، بۆيە دلئىام كە بەراستى خۆشەويستەوى،
 نارەزووى شوئىنكىمە تەنھا من و تۆ لىبىن، تا بە بى ترس و بى شەرم
 ئەوئەدى لە دلماندا ھەيە بۆ يەكترى بلىين.

لەگەل ريزو سلاوم بۆت دلە گيان، گيانى من

شیتتی تۆ

نامۆ"

كامۆ رۆژانه رۆژنامه كانى ناو شارو دهره وهى شارى ده خوینده وه بۆیه نامۆ بپاریدا ئەو نامانەى بۆ (كامۆ) ده یانوسى له رۆژنامه یه كدا بلاویان بکاته وه، به لكو كامۆ بیاخوینیتته وه ههست به نامۆ بکات و بزانی چه ندی خوێنده وى، كه چى (كامۆ) ته نها رۆژنامه یه كه نایده خوینده وه ئەو رۆژنامه یه بوو كه نامه كانى نامۆ لى بلاو ده كرایه وه، دواتریش (نامۆ) ئەو كه سه یه كه جیهانى جیهانیكه له پاشا وه پارچه كانى واقعى دهره وه دروست بووه، نامه كانى نامۆ ته نها نامه نه بوون، به لكو له پشت ئەو ووشانه وه وشه ی دیکه ی هشار دابوو، نامه كانى ته ماشای واقعیان ده كردو له واقعیان ده كۆلیه وه.. دزیوى و گه نده لى ئەو واقعیه یان ده خسته روو، نامۆ دیارده زه قه شاره وه كانى ده خسته ژیر تیشك، مه به ستى نوسینه وه ی واقعیش نه بوو، به لكو ده یه ویت واقیع تیپه پینى، نامۆ هه زى به نوێبوونه وه بوو له كۆن یاخى ده بوو، جوانى ده په رست و ناشرى نه ده گرت هۆ، ده یه وىست سه ره به ست و ئازاد بى ت و گشت كۆت و زنجیره كان بچپینى، جهنگى له گه ل بووندا ده كرد له ئاستى هه یچ كۆسپ و مه ترسیه كدا سالى نه ده كرد وه، هه ر بۆیه له خه یال نامه یه كیشدا به شیتته ی راگه یانده بوو :

" شیتته گیان.."

ده ته وى بزانی من كیم..؟ له ریگای نامه یه كه وه هینده تامه زرۆى ناسینى، ئەدى باسى چى خۆتم بۆ ده كه ی..؟ تا له ژیر سیبهرى ولاتىكى ئاوها بىن هه موومان له یه كه ده چىن.

باشه تۆ ده لى من شیتتم، كه وابى شیتتىكى عاقلى.. ئەدى من چۆن باسى خۆمت بۆ بكه م..؟ چۆن خۆمت بۆ بگێرمه وه.. له سیفرى كام میژووى كاره ساته كاندا به رۆژى له رۆژان ده ست پى بكه م..؟ نه رۆژىكه وه نه دوو رۆژ، نه سالىكه وه نه دوو سال ته مه ن بوو به بىست و پینچ سال من ده نالم به ده ستى رۆژگاره وه، به رده وام له په نجه ره یه كى تارىكه وه ده روانه ئەو دیوى خۆم، نا په نجه ره كى لیل وه ك لیلی ده روونم، په نجه ره یه كى زه رد وه ك رهنگى روخسارم، په نجه ره یه كى ده خراو وه ك داخستنى هه موو ده رگاكانى ئاسوده یى به روومدا، په نجه ره یه ك له من ده چى له نامۆیى رۆحم ده چى به م جیهانه دا، كامۆش ده لى: "من نامۆم به ئاوو هه وای ئەم نیشتمانه، نامۆم به هه موو كه سى ئەم نیشتمانه، هه یچ شتىكم ناوى لیره دا مه كه به خه لكى ئەم ولاته، من ده بى شوین پیه كامم.. هه نگاهه كامم قه رز بكه م بۆ رۆیشتن له سه ر بستی رى ئەم خاكه"

منیش وه ك كامۆ هه موو شته كامم لیه دیارن، هه موو مرۆقه كانیش ده بىنم چۆن گه مه ی چاوشاركى له گه ل رۆحى خۆیاندا ده كهن، كه چى نه شته كان ئاورم لیده ده نه وه وه نه مرۆقه كانیش به چاوى مرۆقه وه لیم ده روانن، كه س نایه وى له نامۆییم حالى بى به تۆشه وه هۆ كچه شه یداكه ی به ناسینم شیتته گیان، ته نها له رۆخسارو جل و به رگم

دوو ههفته که تېپه پری و شیتته رۆژنامه کهی نه دی، که پرسپاری کرده و، وتیان راسته له سه ری نوسراوه دوو ههفته جارێک دهرده چیت به لām دوای مانگیك زۆر جار مانگیكیش تپه پر ده کات پاشان دهرده چیت، بیری له نوسینه وهی نامه یه ک کرده وه بینیری بهر له دهرچوونی ژماره که، به لām دوو دل بوو له وهی که چۆن بینیری چۆن به ناوی خزی دایگری..؟ خو گهر بیانزانیبا نامه ده نوسی دهیان کرد به هه لā، مه گهر به نازناویك بیناردايه! خه ریک نوسینی نامه که بوو خولیا ته لیفۆنی بو کرد.

- ته لو ها چۆنی..؟

- سوپاس.. تو چۆنی..؟

- ته مپۆ دبی بو لامان..؟

- نازام جارێ تیشم هه یه بو..؟

- هه روا.. ژماره یه کی تازه ی رۆژنامه که مان بو هات ناتهوئ..؟

- کام رۆژنامه..؟

- ته وهی لاپه ره ی (ستونی رازه کان) ی تیدایه

- توخوا به راسته..؟ ده ژماره یه کم بو لاده و مه یده به کهس نیستا

دیم

- بو تو هاتوه

- باشه باش هاتم

دایخسته وه له بیری چوو پیی بلێ بزانی ته مجاره ش نامه ی نامۆی تیدایه..؟، به لئی تیای بوو، نامۆ بهرده وام بوو له نامه نوسین بهر له بلاو کردنه وهی ته و نامه ش چه ندين نامه ی دیکه ی نوسیوه وه له سه ر

میژه که ی بزی به جیهیشتوه، پیده چی کۆپیه کی ته و نامه م له لابی دوای خویندنه وهی ته م نامه یه ده گهریم له دوی ته وانی دیکه و بو تی ده خوینمه وه، جا تیده گه ی خو شه ویستی و ته وینی نامۆ چه ند جوان بووه، نامه که ی ته مجاره ی که له رۆژنامه که دا بلاو بووه وه دریتتر بوو شیتته خویندی وه:

"خو شه ویستم.."

کات یه ک و نیوی شه وه، خه لک نوستوو له نیو باخه لێ جیدا، دهر ویش و مه لا خه ریک ی زیکرو تاعه تی خودان له سه ر به رمالی وجودا.. منیش سه رقالی داگرتنی ته ستیره کام تا له م چه ند لاپه ره دا بیان به خشم به تو..

پاش تپه پر بوونی چه ند سالیك به سه ر په یوه ندی شیتانه مان.. جاریک تر به هه مان ریتمی مۆسیقای جارن پیت ده لیم خو شه و پی، چونکه له کۆتایی ریگای هه موو په یقینک و دهره نجامی هه موو بیر کردنه وه یه کم خو م بو ناشکرا ده بی که خو شه و پی، مه شپسه بوو له بهرچی و به که لکی چی دیم و چ ناسوده یه کم به خشیوه پیت..؟ چونکه وه لāmی هه یچ له م پرسپارانهم پی نیه جگه له وهی ده توانم پیت بلیم ته و ساتانه ی هه ست به ناسوده یی ده که م.. ته و ساتانه که ده تبینم و گویم له ده نگت ده بی.. هه ر کاتیکیش هه ست به بوونی خو م کرد بی له م جیهانه جه نجاله دا.. ته و کاتانه بوونه که له گه ل توو به ته ک تووه دانیشتووم، هه ر ساتیکیش جوانی خو م بینیبی له ناوینهی ژياندا.. ته و ساتانه بوونه که شیعریکت بو خویندومه ته وه،

يان چيرۇكىكت بۇ گىپراومەتەوہ.. جوانترين رۆزىشىم ئەو رۆژانە بونە..
كە خەندەم لەسەر لىۋى تۆ بىنيوہ.. جا مېنىك، مېنىكى عاشقى سەر
شېت، مېنىكى گەمژە، مېنىك منال خۆت وتەنى، مېنىكى نامۆ بە
جېھان، كە لەتېشىكى نىگاكانت غەرقى بېدەنگى دەپم و لە بزەى
نىگاكانت خەندە بگرم و لەھەنگاۋى رۆيشتى نىگاكانت بگريم و لە
حىكايەتى نىگاكانت گوى رادىرم و لە ئاستى مەستى وتەو نىگاكانت
سەرسام بىم.. دەسلەتتى چىم دەبى و چى بگەم و چى بلىم جگە لە
دەربىنى دوو وشەو سوژدەى رۆحم لەبەردەم غەشقتدا ئەزىزى من..؟
تۆ ئەو شەپۆلەى لە دەرياي مندا، بوى بە رۆحى جولاندت جەستەم..
بەبى تۆ وىلم لە دونىاي بى خەم.. تەنھا تۆم ئەوى بە خوا بى
قەستەم.. كەوابى بى تۆ ھىچم ھىچ ئەزىزى من

خەلگى بەسەرما ھەلدەدەن، من سەرم دادەنېم لەرپى تۆ، خەلگى
رۆحم پېدەبەخشم، من رۆحى خۆشم دەكەمە مېوانى تۆ، خەلگى
خەندەم بەدىارى بۇ دەھىنن.. من ھەموۋى دەبەخشمە چاۋو
لىۋەكانى تۆ، خەلگى مۇجامەلەو ئاشتىم بۇ دەخوازن من دەيكەمە
قوربانى تورەبوون و سەرگوزشتەكانى تۆ، چونكە دەزانم شەرى تۆ لە
ئاشتى خەلك باشتە بۆم ئەزىزى من، بېست و دوو سال بەر لە
ئىستا سۆزى مندالى خۆم لە دەستدا، باۋەشى تۆ پىي بەخشىمەوہ،
حەوت سالىش پىش ئىستا نەفرەتم لە بونى خۆم كرد و دلّم مرد، تۆ
فېرى لىدان و ژيانەوہت كرد، پىش سى سال و نىو باوكىشم مرد
ماچىكى رۆحت بىرى بردمەوہ بەر لە دوو سالى خەفەكراۋىش رۆحم
ون كرد لەلای تۆ دۆزىمەوہ، جا كە تۆيەك بویتەتە باوك و برا و مام

خالو ھاۋى و خۆشەويستىم چۆن بتوانم كال بېمەوہ لەوہى كە ئىستا
لەمالى سۆز رەنگى ئاتەشىم گرتوہ، چۆن رۆجەردارى ئەو جېھانە
جوانە بىم كە بەتەك تۆوہىہ..؟ چۆن نەگريپم لە بىنېن و بىستىنى ئەو
شتانەى ئائومىدەم دەكەن ئەزىزى من..؟

من ھەرگىز بىتومىد نىم لەوہى تۆ منت خۆشناۋى.. نا وا نىہ..
ئەگەر واش حالىيېتم ھەلە بومە، چونكە ھەموو پەيقەكانت،
تېبىنىيەكانت، روانىنەكانت، تەنانەت تورەبونەكانىشت دلتيام
دەكەنەوہ كە تۆ منت خۆشەوۋى، ئەو شەو شەم بېرناچى كە تلىفۇنت
بۆ كردم و دواى بېرپرا و ورتە ورتى تريفەى ئەستېرەكانى رۆھمان و
گىرپانەوہى حىكايەتى ھەلوەرىنى تەلە پرچەكانى شەو بۆ يەكەم جار
گوپم لە دەنگت بوو، گەروپەك تاساۋى گريان و بە رۆحىكى پىر لە
لەرزو ھەناسەيەكى ماندو و چاۋ پىر لە ئەشك.. پىت و وتم
"خۆشەوۋى". ئاى خودايە چەند جوان بوون ئەو دوو وشەى لەسەر
زارى دەرچوون، بە رىتمى مۇسقىايەكى نەرم و سەدايەكى گەورە تا
ئەمپۇش لە ھزرو گوپچكەمدا دەزرىنگىنەوہ، دلتياش بووم كە درۆم
لەگەل ناكەى چونكە بەر لە دوو سالىش بەھەمان رىتم و ھەناسەو
فرمىسكەوہ پىم ووتى: "خۆشەوۋى" ئەزىزى من..

مەحبوبەت

نامۆ

(شېتە) ئەو چەند دېرەى كۆتايى دوو سى جار خويىندەوہ، كە
نوسىبوۋى "بېست و دوو سال بەر لە ئىستا سۆزى مندالى خۆم لە
دەستدا.. باۋەشى تۆ پىي بەخشىمەوہ، حەوت سالىش پىش ئىستا

نه فرته تم له بونی خوّم کردو دلم مرد تو فیری لیدان و ژیانسه و هت کرد، پیش سی سالو نیو باوکیشم مرد ماچیککی رۆحت بیری بردمه وه بهر له دوو سالی خهفه کراویش رۆحم ون کرد، له لای تو دۆزیمه وه".

شیتته تهزی به دیار نامه که ی ته مجاره ی نامۆ له دلّی خوئی دهیوت:
"باشه نامۆ ته م چهند سالانه ی بووا به سه رهنگیکی شو ما دابه شکر دووه...؟ لهو سالانه دا چی بووه... هاوار خودایه بو ته م کچه م پی نانا سینی تا راستیه کان بناسم، بو هه مو شته کان شاراون هه ر وه ک نامه کانی نامۆ ده مامکیان کردووه...؟" به ده نگیکی له رزۆک دهیوت: "سویاسی کامۆ ده که م که ساله کانی پی به خشیه ته وه".

شیتته هینده ی دی شیت بوو، ناگر له دلّی به ربوو، ته نها شتیک که دهیتوانی تهو ناگره بکوژینیتته وه راستیه کان و که سایه تی نامۆ بوو. منیش بو ته وه ی له مه سه له که تیبگه م و وه ک شیتته شیت نه م به (تهو) م ووت:

باشه نامۆ بوچی له م نامه یه دا ته م سالانه ی نه فرته لی کراو بو نه...؟
ووتی:

نامۆ ته مه نی دوو سالو نیو ده بوو گه وره یان کرد، چونکه کچی گه وره ی مال بو نوئی به ره ی دایه و بابه بوو، دایکی فیری کردبوو که تهو کچی گه وره ی ماله و ده بی یارمه تی بدات و ئیشی ماله وه ی له گه لدا بکات، هه رچه نده دایکی مه به ستیککی نه بوو تا لهو ته مه نه بچوکه یدا یارمه تی بدات به لام ئیدی سروشتی نامۆ وابوو، که گوپی له قسه ی گه وره ده گرتو له هزریدا قه دی ده کرد، نامۆ لهو رۆژه وه

خوئی به کچی گه وره ی مال زانی، بهو ته مه نه بچوکه له وه عه قلیکی گه وره یان بو دروست کرد، خوئی له منداله کانی کۆلان دور ده کرده وه گه مه ی نه ده کردو دهیوت من گه وره بوومه شوره بیه گه مه ی ماله باجینه له گه ل کچانی کۆلانا بکه م، نامۆ به مندالی پرسیری گه وره گه وره ی له لا دروست ده بوو، وه لامیان ده دایه وه که خودا هه موو شتیک ده زانی بویه هه ر لهو ته مه نه دا به دووی خودادا ده گه را تا وه لامی پرسیاره کانی بداته وه، نامۆ له ناو هه موو خه لکدا به مندالیکی زۆر هۆشیارو بی ده نگ له قه له م ده درا، هه موو خه لک خۆشیان ده ویست، به لام له ناخه وه بی ده نگ نه بوو زۆر شتی پی بوو، ریگی ده برپینی نه ده دۆزیه وه، نامۆ جه ستیه کی بچوک ته مه نیکی بچوک و عه قلیکی گه وره یان داپی، بویه پی و ابوو سوژی مندالی له ده ست داوه و ده بی دووباره بگه رپیتته وه له نیو باوه شی خۆشه ویسته که یدا هه ست بهو سوژه بکاته وه که له مندالیدا تیر بوئی سینگی دایه و بابه ی نه کردبوو، چونکه ته مه نی سالیکی بوو مه خلوقیک له دامینی دایکی به ربوو پییان ده ووت کوپ، که وابوو نامۆ برای لی په یابوو ئیدی باوکی وه ک جارن گه مه ی له گه ل نامۆ نه ده کردو نه دایکیشی له باوه شی خوئی ده نواند، هه موو سوژو گه مه و باوه شه کانیان له نامۆ سه نده وه دایان بهو مه خلوقه ی تر چونکه کوپ بوو، ده لئین کاتی تهو برایه ی له دایک بووه مامانه که پاره ی زیاتری وه رگرتووه و بابه و باپیره ش نیوچه وانی دایکیان ماچ کردوه که "ره زا" ی بویان هیناوه، دواتر ووتی:

"دهزانی باپیره‌ی منیش وابوو به کورپی دهوت ره‌زا، سالانه دایکه داماو ده‌کم سکی پر ده‌کرد تا کورپی بیی که‌چی هه‌ر کچی ده‌بوو، باپیره‌م تورپ ده‌بوو ده‌بووت:

ئه‌و هه‌موو (.....) بوچیپه؟ ره‌زامان ده‌وی ره‌زا به‌لام خو خه‌تا له دایکم نه‌بوو ره‌زای بیی یان نا".

گه‌راغه‌وه لای بابته‌که‌ی خو‌مان پرسیاری ناموم لیی کرده‌وه، ووتم: ئی باسی ناموم بو بکه با منیش وه‌ک شیتته شیت نه‌م، ناموم باسی ده‌وت سال ده‌کا چی بووه له‌و ماوه‌یه‌دا..؟
ووتی:

"ناموم ته‌مه‌نی 16 سالان بوو باوکی دای به‌شوو پیشکه‌شی کرد به کورپی مامی، هه‌ر چه‌نده ئه‌و کورپه مامه هیچ ماناو به‌هایه‌کی نه‌بوو له دلی نامودا چونکه هه‌ر به مندالیش رقی لیی ده‌بووه‌وه، که‌چی که گوره‌ش بوو دایان به‌و، ناموم له به‌هاریکدا جلی بوکیان کرده به‌ری به بیی ویستی خوئی، به‌لام چی بکا بریاری باوکی بوو ده‌بیی هه‌ر شوو بکات به‌و ناموزایه، له هه‌فتانه‌که‌یدا ناکوکی دروست بوو له نیوان ناموم ناموزاکه‌ی.. چونکه ناموم له‌و ده‌وت روژهدا بوئی ده‌رکه‌وت که ژیان له‌گه‌ل ته‌م کورپه مامه‌یدا که هاوسه‌ریه‌تی ته‌سته‌مه، گه‌یشته ئه‌و بره‌ویه ناتوانی زیاتر له‌گه‌ل مروقی‌کدا بزیت خوئی نه‌ویت سه‌ره‌رای ته‌وه‌ش خرابو زمان پیسو نه‌خوینه‌وارو دروژن بیی، به‌لام کاتی به‌ باوکی راگه‌یاند که هاوسه‌ره‌که‌ی به‌که‌لک نایات باوکی له‌ده‌می دایه‌وه هه‌ره‌شه‌ی لی‌کرد که ده‌بیی قبولی بکات چونکه خه‌لکی ته‌وه نالین و ده‌لین: کچه دوینی شوی کرد بو گه‌رایه‌وه..؟!!

له‌وینده‌ر هاوسه‌ره‌که‌شی نه‌یده‌ویست ناموم له‌ ده‌ست بدات، که‌واته ناموم له نیوان بریاری پیانو باوکی‌دا چه‌قی به‌ست و ناتوانی بگه‌ریتته‌وه وه‌ک جاری جارانی.. ناموم شوی کردو ده‌بیی هه‌موو سته‌میکی قبولی بیی، ژیانیکی زور سه‌ختی برده سه‌ر له‌گه‌ل ته‌و پیانو شه‌ر فرۆشه‌یدا کچینکیشی لیی هه‌یه.

ووتم: راست ده‌که‌ی له خه‌یالنامه‌که‌یشدا که بو شیتته‌ی نویسیوو ده‌لی دایکی کچینکی ته‌مه‌ن ده‌وت سالانم به‌لام چوون..؟ که‌واته تا ئیستاش ماوه‌ته‌وه له‌گه‌ل ناموزاکه‌ی..؟

- نه‌بابه نا!

- ئه‌ی..؟

- سی مانگ له‌گه‌لی دانیش

- ئه‌ی تو نالیی نه‌ پیانو‌که‌ی ئیزنی ده‌داو نه‌ باوکیشی قبولی ده‌کرده‌وه..؟

- با.. به‌لام ناموم سیاسه‌تیکی به‌کاره‌ینا بو کرپنه‌وه‌ی خوئی و دووباره ژیان‌وه

- چوون پیم بللی حز ده‌که‌م بزائم به‌لکو ئیمه‌ش شتیکی لیی فییر بین..؟

- به‌خوا تاقه‌تی گپ‌رانه‌وه‌م نیه مه‌سه‌له‌یه‌کی زور دورو دریشه‌وا به‌ ناسانی ته‌واو نابی

- ده به‌خوا ترشت بی یان تال ده‌بیی بومی بگپ‌ریتته‌وه

ووتی:

ناموم کاتی خویندنه‌وه‌ی بو هه‌ردوولا کردو.. خویندنه‌وه‌ی بو ویست و ده‌روونی خویشی کرد، به‌ باشی زانی درو له‌گه‌ل ته‌واندا بکات و خوئی

رازى بكات، چونكه كەسەك بوو بۇ خۆي دەژيا نەيدەويست كەسەكى
تر قەرارى لەسەر بدا.

- ئى.. چۆن درۆيەك..؟

- يەكەم جار خۆي نەخۆش كرد كە گوايە لەگۆ چووه و لەقاچ
كەوتوو و ناتوانى ريبكا، نامۆزنى و مالهەوى زۆر بەدەوريدا دەهاتنو
دەچوون چارەى نەبوو سەيدو شىخ و مەلای شاربان هینا هەر چاك
نەبوو.. بەكۆل بردیان بۇ نەخۆشخانە لەویندەر نامۆ پزىشكەكەى
تىگەياندا كە ئەوان بچنە دەرى و هەندى قسەى لەگەلدا بكات و پىي
ووت:

- دكتور گيان بمبوره

- بەلى كەرەمكە

- من نەخۆش نيم بەلام نامەوى لەگەل ئەمانەدا بژيم، دەمەوى

بگەریمەوه مالى بام

- بۆ.. خراپ لەگەلتدا..؟

- نەخىر خۆم خراپم

- تىناگەم

- حەقت نەبى دكتور گيان بەس هەندى دەرزى و دەرمانم بۆ بنوسە با

نەزانن بە درۆ وام لەخۆم كرددووە بەلام پىيان بلئى بمبەنەوه مالى بام

بەو مەبەستەى پىويستم بە پشووه

- باشە بەسەر چاو

ئىدى دكتورەكە نامۆزنى نامۆى بانگكردەوه ژورى و لەبەرچاوياندا
هەندى چەكوشى كيشا بەسەر ئەژنۆيداو قاچەكانى چەند جارتيك
هینا و برد دواتر پىي ووت:

هەستە ئىستا چاكبوويتەوه و نەخۆشيت نەما.. روى كرده مالى
نامۆزنىشى ووتى:

- ئەم ئافرەتە نەخۆشە دەبى بيبەنەوه مالى باوكى تا هەندى
ئىسراحت دەكا

- وەللا جا خۆ كورەكەم لە مال نيه دەبى چاوپىي ئەو بكەين خۆي
بيباتەوه، بەلام دكتور گيان مالى پياوى باشتەر وەك لەمال باوكى

وابزانم لىرە باشتەر ئىسراحت دەكا وانیه..؟

- نەخىر وانیه.. رەنگە زياتر دلئى بە داىك و براو خوشك و باوكى
بكریتەوه

- باشە با پياوى خۆي بيباتەوه من حەقم نيه بەخوا كورەكەم خۆي
شىتتە جا بزانی بى پرسى ئەويش ئەمم بردۆتەوه ئەوەندى دى تىك

دەچى

- باشە باش خۆ من ناليم بى پرسى ئەو بيبەنەوه بەلام گەر دەتانەوى

چاك بيتتەوه با لەمالى بابى چاك بيتتەوه

- زۆر مەمنوتين دكتور گيان تۆشان ماندوو كرد

- ئەركى سەر شانمانە

- خواحافيز

- خواحافيزتان بى"

نامۆيان بردهوه مائى و نه يان بردهوه مائى بابى، چەند روژيک دواى ئەوه نامۆ براکەى هات بۆ سەردانى، نامۆ نامەيه کى بۆ باوکى نوسى و خستيه قەدى جله کانى براکەيه وه تا کاتى که چوو بۆ ماڵ جا بزاني که نامەى بۆ باوکى نوسيوه، براکەى گەيشته وه مائى و جله کانى خستيه وه نيو دۆلابە کەى خۆى و کاغەزيک بەرە وه بوو لەسەرى نوسرابوو بگات بە دەستى باوکم، "کارۆ"ى براشى بى ئەوهى نامە که بکاته وه بزاني چى تيا نوسراوه دايه دەست باوکى ووتى:

"نامۆ نامەى بۆ ناردوى"

کاتى باوکى نامە کەى کرده وه و خویندیه وه هەناسەيه کى قولى هەلکيشاو نامە کەى هەلدايه نيو دۆلابە کەى خۆى و کلۆميدا دواتر چوو دەرە وه و لەبەر دەرگا که دانیشت.

پييم ووت: چى له نامە که نوسرابوو..؟ ووتى:

ئەمە تەنھا پرسيارى تۆ نه بوو دايک و خوشک و براکانيشى هەمان پرسياريان کرد، کاتى باوکى بە بى دەنگى نامە کەى خویندە وه و بە کەسى نەوت چى تيا نوسراوه، چونکە پيويستى نە دە کرد کەس بزاني چى تيا نوسرابوو، نامە که تەنھا بۆ باوکى نوسيبوو دواى ئەوهى باوکى مرد پاشان نامە که نامۆ خۆى دەرى کرد و خویندیه وه سوتاندى

- توخودا چى نوسيبوو..؟

- نوسيبووى:

"بابە گيان.."

چاوه کانت ماچ دە کەم، بابە زۆرت بىر دە کەم، زۆر هەز دە کەم بيمه وه خزمەتت، ئاواتە خوازم بگه پيمه وه تا ئەو کاتانەى دييتە وه بە خيهرهاتنە وه ت بگه م و ئاوت بە دەمە دەست و هيلاکيت بره و پيمه وه بە لām ئەفسوس کچه کەت مرد، بە دەستى خۆت کوشتت و چاليکت بۆ هەلکەندو زينه بە چالت کرد، ئاخىر بابە تاوانىکى نه بوو نامۆ، بۆچى بيزار بووى لىي..؟ له پيناو ئەوهى پييت بلين پياويکى چەند باش و بەرەمە؟ کچه کەى خۆى بە کراسى بەرى دا بە برازا کەى..؟ بابە گيان تازه کۆتايى بە ژيانى من هات هەر لەو ساتەى خۆم کردە قوربانى برپارە کانت، گەر دەزانی چەند نه خۆشم چەند غەمبارم جگه له گريه و دوو دوعا لەسەر بەرماله کەم که ئەوانيش ناگەنە حزرورى خودا هيچى دیکه ناکەم بابە..

بابە گيان.. هەست دە کەم توشى نه خۆشيه کى پيس بوومه چارم نه ماوه.. بابە گەر منت فهوتان توخودا خوشکە کانى دیکەم مەفهوتينه، تکا دە کەم بابە گيان ئاگات لييان بى با به ويست و ئارەزووى خويان هاوسەرى خويان هەلبژيرن، زۆريان لى مە که، چاوت لە دايکيشم پييت گەلێک ماندو وه، بە لām داخە کەم ناتوانم بيمه وه يارمەتى بەم، ناتوانم وهك جارى جارانش خەونى جوان بيينم، چونکە رەنگى هەموو خەونە جوانە کانى کچينيم له گەل لەبەر کردنى کراسى بوکينيم سپى بوونه وه و هيچ شيکردنه وه کيان بۆ نه ما، پيکەنپن و قسه خۆشه کاتم وه کو ئەلقه کەى پەنجەم سنوريان بۆ پەيدا بوو، بابە گيان نامەوى هيچى دیکه بلیم چونکە تۆ منت قبول نيه بگه پيمه وه نه بادا خەلک قسەت پى بکەن، منيش قبولم نيه باجم

خەلگى لەمن خۆشتر بۆي، جا تىكا دەكەم دەيلىمەو خوشكەكانى
دىكەم نە بيانبەخشەو نە بيانفرۆشە، لە كۆتاييدا هيوادارم ھەر
لەخۆشيدا بنو ھەردەم شادبن..

كچە بەدبەختەكەت

نامۆ"

- ئى نامۆ لەمالى مامەى چى بەسەرھات..؟

- دوای ئەوئى يەكەمجار بەو شىوئە خۆى نەخۆش كۆر بىرى لى كۆردەو
كە ئەم پلانە سەرى نەگرتو دەبى بىر لە پلاننى دىكە بىكەتەو تا
خۆى رزگار بىكات

- باشە ھىندە بىزار بوو لە پىاوئەكەى..؟

- بەلى دەزانى بۆ..؟

- بۆ..؟

- پىاوئەكەى بەھىچ شىوئەكە قسەى لەگەل نامۆدا نەدەكۆرد، بەردەوام
چارەئەكەى گۆرژو مۆنى ھەبوو، جىئوى ناشرىنى پىدەداو بەرۆژ لىيى
نەدەپرسىئەو، تەنھا بەشەو نامۆى بىر دەكەوتەو، نامۆش بىزار بوو
لەو ژيانە بىتنامە، نەيدەويست مانەوئەى ئەو تەنھا بۆ لەزەتو تىر
كۆردنى پىاوئەكەى بىت، دەيويست بەختەوئەر بىت، بۆيە ئارەزووى
نوستنى لەگەلدا نەدەكۆرد، پىاوئەكەى شەوان بە زۆر مومارەسەى
جىسى لەگەلدا دەكۆردو ئەزىئەتى دەدا.. ھەموو جەستەى شىن و مۆر
دەكۆردەو ەك ئاژەلنىك لە تەكىدا دەخەوت، كە تەواوئىش دەبوو
جىگەكەى خۆى لە نامۆ دوور دەخستەو، كە رۆژئىش دەبووئەو
بەيانى دەكۆرد كە نامۆ لەگەلئى نانوى شەوانە بەتەنبا دەخەوئى..

- ئىيى .؟

- نامۆ خراپ نەخۆشكەوت توشى سەر ئىشەئەكەى پىس ھات، نانو
ئاو خوارنەوئەى نەما، پىاوئەكەى بە دايكى ووت كە بىبابات بۆ لاي
دكتور بزانى چىئەتى، بەر لەوئەى بىرئە لاي دكتور نامۆ بىرى لە
نوسىنى نامەئەكە كۆردەو و نامەئەكەى نوسى تا ئەگەر گەئىشتە
نەخۆشخانەكە ھەرچۆنى بىت بە دزىئەو بىداتە دەستى دكتورەكە،
ھەر كە گەئىاندیانە ئەوئى نامۆ نامەكەى تەسلىم كۆرد، دكتورەكە
سەرى لەو كاغەزە دەرنەچوو كە كچىكى وا بى ئەوئەى بىناسى شتىك
بىداتە دەستى و نەزانى چى تىا نوسراو

- ئى..

- دكتورەكە روخسەتى ەرگرت.. تا چوئە ئەو دىوى پەردەكە
ھەزارەشت ھاتە خەئىالى، لە نامەكەدا ھاتبوو:

" دكتور گىان..

بەخشە رەنگە توشى شۆك ھاتى كە ئەم نامەئەم دايە دەستت
بەلام مەبەستىكە ھەئەو دەمەوئى بىيىكەم.
دكتور گىان رەنگە رونكۆردەوئەى زۆر شت لىرەدا گۆنگ نەبى بەلاى
تۆو، بەلام دەمەوئى ھەندى راستىت بۆ بىر كۆنەم، بۆيە ناچار بووم ئەم
نامەئەت بۆ بنووسم، ئىستا من ژنى نامۆزايەكى خۆم كە بەداخەو
دەئىلئىم بى وىستى خۆم منبان دا بەو، ئەوئىش بە بى وىستى خۆى
منى مارە كۆرد لە خۆى.. من لەترسى باوكم ئەو لەشەرمى مامەو
تۆلەى باوكى، تەمەم ھەوت سالاڤ بوو بىرم دى سەردانى مالى

مامه مان کرد، هیئندهم بیره که مامه له و شاره بانگکرا بو که زور کهس خۆی ده کرده خاوه نی شه و شاره له بی خاوهن ده چوو، شه و رۆژه بهر له وهی بچی بو شه و شاره ماشینیکی هه بو دایه دهستی باوکم و پیی ووت:

" برا من رهنگه نه گه پیمه وه بی گومانم که ناتانبینمه وه به لام تکا ده کهم چاوت له مال و مندالم بی شه ماشینه شهت با به دهسته وه بی هم خۆتانی پی بژینه وه هم مال و مندالی من". ناوړی له باپیره شه دایه وه ووتی:

" باوکه منداله کام تامانه تی تو له گه لیان دانیشه لهم خانوهدا با به ته نیا نه بن.. خوا حافیز"

ئیدی مامه رۆیی و نه گه پرایه وه له گه له چه ند رۆحیکی دی سه رنگومیان کردو ده رواردی ده عبا برسیه کانی بیابان کران، دواي چه ند سالیك باپیره خانووه کهی فرۆشت و باوکم نامۆژم و منداله کانی له گه له خۆمان دانیشان، سالیك پیکه وه ژیاين، باوکم زور یارمه تی ددهان زیاتر له وه سیه ته کهی مامه ، به لام نامۆژم به و نه ده قایل نه بو بو شه وهی تو تومبیله که بداته ده ست برا کانی خۆی، شکاتی له باجم کرد به وهی مالی شه و انمان خوار دو وه، به هه رحال به کورتی بی پرینمه وه خاله م باوکمی به ردا و ماشینه که یان برده وه، ئیدی بو ماوهی حهوت سال به هیچ شیوه یه که قسه مان له گه له مالی مامه نه ده کرد، دواي شه و حهوت ساله من گه وه ببوم کچیکی جوانی ناو گه ره کی خۆمان بووم، هه موو کچان ئیره بیان به جوانیم ده بردو کورانی گه ره کیش هه موو شیتی ئاوردانه وه یه کم بوون، زور هاتن ژندارو بی ژن داویان

ده کردم شه فسوس جوانیم به هه ده ر چوو دکتور، دواي شه و حهوت ساله بی شه وهی بیر له و کوره مامه بکه مه وه که به مندالی شه رقم لیی ده بو وه وه باوکم بریاریدا به دیاری و به کراسی به رم بدا به و، له تو له ی پارهی خانو سه یاره، نزیکه ی سی مانگ ده بی من له م دۆزه خه دا ده ژیم ناویرم هیچ قسه یه که بکه م پیم ده لیین:

" باوکت پیاو ه تی له گه لدا نه کردوین له باتی سه یاره و خانو تو ی داوه به ئیمه".

هه موو کاتیکم مردنیکه، نازانم چی بکه م پیاو ده که شه سه ره رای شه هه موو شته دل لپی پیس ده کاو خراپه له گه له وه که شه سیرتیکی به دیل گرتبی و ره فتارم له گه له ده کا، شه وانیش زور سازارم ده دات، بمبوره کاتی شه شته بی مانایه ت بو ده گپرمه وه، به لام وه ره به نامۆژم بلی بمه نه وه مالی باجم بهر له وهی برم یان خۆم خۆم بکوژم. دکتور گیان بهرگه ی خه می دیکه ناگرم ماندوو بووم له گه لیان تکا ده کهم تکا ده کهم هاوکاریم بکه.

کچه بی هه توانه که نامۆ"

دکتوره که سه ری سوړماو تیک چوو وه که شه وهی له م جیهانه دا نه بی سهیری به م دپرانده دا ده هات..! هاته وه شه دیوی په رده که وه دهستی خسته ناو دهستی نامۆ پیی ووت:

"گوله گیان دلنیا به شه وهی به من بکری ده یکه م بو ت" نامۆ به گه رویه کی پر له گریان پیی ووت:

سوپاس دكتور گيان

دكتوره كه هيلكاريه كي دلي بو كردو ته ماشاي كرد كه به راستي نامو نه خوشه دلي زياد له 150 ترپه ليده دات، چاوه كاني پر بو له ئاو، بوي دهر كه وت كه نامو زور ماندوهو به راستي پيويستي به پشوو ههيه به لام له هه مان كاتدا دهيوست دلي نامو له گهل مالي مامهيدا ناشت بكاته وه، ناموژني بانگكرده ژوره كه ي خوي و پيي ووت:

داده ئه م بو كه تان زور نه خوشه، دلي زور هيلاكه، پياوه كه ي باشه له گه لي؟

- ئه ره وه لالا دكتور ته وه ي له بازار هه بي بو ئه م كچه ي هينا وه ته وه - به لام ته وه به س نيه بو ته وه ي دلي ئه م بو كه تاني پي خوش بكه ن - له وه زياتر چي ده وي دكتور به خوا ئه مه سه ده مين جارمه دكتور ي پي ده كه م، چ خه سويه ك واي بو ده كا..؟! ئي كوره كه شم زور به گله بيه له ده ستي ئه لي دايه هيج روويه كم ناداتي وا ده زاني دوژمني ئه وم كاتي لي ي ده چمه ژوره وه.

دكتوره كه له دلي خويدا ووتى: سهيره

داده گيان ئه م بو كه تان دلي ماندوهو گه خه فته نه خوا دلي هينده په له ليتادات، ده بي يارمه تي بدن، من ئيستا هه ندي حه بي بو ده نو سم تا ليتداني دلي بيتته وه باري ناسايي خوي، ئيوه ش بزنان چي ده وي بوي بكه ن، خو خواردنو گه ران كافي نيه بو دلخوش كردني مرؤقيك، ئه گه ر ناسوده نه بي به شوينه كه ي.

- باشه به سه رچاو

له ژوره كه هاتنه ده ره وه هه ردوو كيان رو بيان كرده نامو دكتوره كه به نامو ووت:

گوله گيان تو پيويستيت به پشويه كي زور هه يه به كوي دلت ده كرپته وه پيمان بلي با ناموژنيشت بزاني و دوايي قسه له گهل پياوه كه ت بكات؟ نامو:

- به مالي باوكم دلم ده كرپته وه ده مه وي دايكم ببينم ناموژني:

باشه ده تبه ينه وه بو ئه وي تا چاك ده بيتته وه.

من كه گويم له م قسانه ده بوو خهريك بوو ده گه رامه وه نيو ديواره كان و له ئاوينه كه به ده ر ده هاتم، نامه كاني نامو خهريك بوون شيتيان ده كردم، له وم پرسى:

- ئي برديانه وه بو مالي باوكي..؟

- تو بوسته با بو تي باس بكه م

- ده ده ي دلم ته قي به خوا خهريكه من ده به شيتته شيت ده م به دواي

نامودا، ناحه قي شيتته ناگرم، بوچي ئاره زوي كردوه نامو بناسي

- نه يانبرده وه بو مالي بابي.. بهو ده رده وه مايه وه، چه ند رؤژيكي به سه ر چوو هه روا نه خوش بوو، شه ويكيان پياوه كه ي لي هاته ژوره وه ويستي به زور رووتي بكاته وه له گه لي دا رابويري به لام نامو هينده نه خوش بوو تواناي هيج شتيكي نه بوو، قيزيشي لي ده كرده وه، بويه وه كو هه موو شه واني پيشووي ئاره زوي خه وتن و

جنسی نەدە کرد لە گەلێدا، پیاوێ کەشی لە داخی هەلچوونی غەریزەکانی وەکو هەموو شەوان بەزۆر لە گەلێدا رایبواردو چلکاوەکە خۆی ژژاندا سەر و دەموچاوی، جا دواتر لێشیدا ئەزێتیی زۆریدا بۆ ئەوەی دەنگی نالەو گریانەکانی دەرئەچێ، دامیێی بەتانیە کە نایە دەمیەو، نامۆ خەریک بوو بجنکی بۆیە بەرپێکەوتی زانی ئەجارە فیلێکی دیکە بدۆزیتەووە خۆی قوتار بکا، کە زۆر دلتیابوو لەوەی سەر دەگری، بۆ ماوێەکی زۆر خۆی کەرپو لال کرد، هەرچیان هیئاو برد وەک ئەو و ابوو لای نامۆ نەبای دیو نەباران، نامۆژن و خزمەکانی پیاوێ کە سەریان سۆرما لەوەی ئەم کچەیان هیئا عەیبی نەبوو، کەچی لەوەتە هاتووتە ئەوئ هەموو رۆژێک نەخۆشەو ئیستا کەرپو لالیش بوو، دانیشتیکیان لەسەر ئەو کرد کە بەر لەوەی بمری بیبەنەو مائی بابی و بلین:

"مالتان ناوابی کچی خۆتان بۆ خۆتان تێمەش کورپی خۆمان بۆ خۆمان"، بەو شیوەیە نامۆیان بردووە لەویندەریش کاتی باوکی چاوی بە نامۆ کەوت کە کەرپو لال بوو بەر لە چەند رۆژێکی بە نامەیهک پێی راگەیانوو کە زۆر نەخۆشە، خەریک بوو تیک بچی باوێشی بە نامۆدا کرد، خۆی مائی براکە تانبار کرد کە ئەوان هۆی کەرپو لال بوونی نامۆن، باوکی لە مائی براکە خۆی کە مائە پیاوی نامۆ بوو توپە بوو پێیانی ووت کە کچی نەداو پێیان تاکو ئاوا بە مردووێتی بۆی بگەریننەو، برپاری دا کە نامۆ ناداتەووە با بچنەووە تەلاق نامە ی بۆ بنیرنەو، لەوئ نامۆ هەستی کرد کە پلانە کە سەری گرت و کاری وای کرد هەم ئەوان بیهیننەو مائی

باوکی هەم باوکیشی نامۆ بگریتە باوێشی وەک جاری جارن و هەم خەلکیش هەقی ئەوەی نەما بلین کچە بۆچی گەرایەو، چونکە نامۆ بەم پلانە بۆ هەموو خەلکی سەلماند کە بە مردووێتی گەرانویانەتەو، نامۆیان برد بۆ لای سەیدو هەندی دوعایان لەسەر خویند... نامۆ زمانی خۆی کردووە کە گوايە سەیدە کە چاکی کردووەتەو، لە بەرچاوی باوک و براکە دەستی سەیدە کە ماچ کردو گریانێکی بە کول گریا، هەموو ئەوانە ی بۆ لای سەیدە کە هاتبوون گەروویان پر بوو لە گریە بە گریانەکانی نامۆ.

بۆ ماوێ سۆ مانگ لە مائی باوکی مایەو لەو ماوێەدا خولی مانگانە ی نەبوو، بۆ ئەو مەبەستە سەردانی پزیشکی کرد، لە تاقیگەدا بۆی دەرکەوت کە سکی پرە لە نامۆزاکە، وەختبوو شیت بی، لەناو نەخۆشخانە کە دەستی کردە گریان و هاواری ئەوەی دەکرد دەرزیەکی لیبەن و مندالە کە ناو سکی بکوژن، هەموو پزیشک و پەرستیارەکان و نەخۆشەکانی لەو نەخۆشخانە بوون بە چاویکی سوکەو تەماشایان کرد، برپارو قسە ی ناشرینیان بۆ هەلبەست و بە جنیو دەریان کردە دەرەو، وای بۆ دەچوون کە رەنگە نامۆ زۆلێکی لە سکدا بی، وایان دەزانی بۆیە دەگری و دەیهوی سکه کە لە باری خۆی بچوینی چونکە لە گەل کورپی کۆلاندا رایبواردوو و سکی لی پر کردووە، نامۆ لەتاو ئازاری رۆح و ئەشکەنجە ی ئەو قەدەرە ی دەیگەرپینتەو مائی مامی پەریشان بوو، گویی لە قسە ی هیچ کەسیکیان نەبوو، زۆری هیئاو برد داو دەرمانی دونیای بە کار هیئا بۆ ئەوەی سکه کە لە بار خۆی بچوینی بەلام مندالە کە هیئەدی دی

شویڼ خوی قایمتر ده کردو هیڼدهی دی تاره زووی بۆن کردنی جهرگو دلی دایکی ده کرد، نامۆ بهم حاله و بهم نازاره وه سی مانگی دیکه ش تلاپه وه.. ناوقه ده باریکه کهی نامۆ نه ماو سکی به رزه وه بوو، دایکی ههستی پی کردو ووتی:

- چیه نامۆ ده لئی سکت ههیه..!؟

- سکی چی نا وانیه

- کچم تو سکت ههیه دیاره پیته وه با بچین بو دکتور بزاین

نامۆ وای له خوی کرد که هیچ نازانی له گه له دایکی چوو بو دکتور له وینده دایکی بوی ده رکوت که سکی شهش مانگه منداله کهشی

کچه، نامۆ دهستی کرد به گریه و ووتی نامه وی بگه ریمه وه نا

- کچم نهی نه و منداله چی لیده کهی..؟

- فرییده ده

- به چی فریده درئ تازه وا جیگیر بووه ناکه وی".

نامۆ چهند مانگیکی دیکه ده بی به دایک، به لام ده بی دهوری چ دایکی بی بی، که خوی هیشتا که منداله و به دهوری دایکیدا ده خولیته وه، نامۆ چۆن مندالی بو ژیر ده کریته وه که خوی گه بگریی پیویستی به که سی که ژیری بکاته وه، چۆن سۆز بداته منداله کهی که تیر سۆزی دایکی نه بوی و وانیه کی لی فیتر نه بوی..؟

نامۆ نه ییده زانی چی بکات، سه ره رای شه وهش شه وهنده دلی به کچه کهی ناو سکی خوش بوو کاتی که ده جولایه وه ههستی ده کرد پی دهوت دایه، هیڼده ههستی بهو خوشیه نه کردبوو له هه موو

ته مه نیدا، نامۆ نه ییده زانی ده مرئ یان دوباره ده ژیتته وه، یان مرۆقیکی دی ده هیڼیتته بوون نه هه وه سی به چاره ی باوکی دی نه ده زانی چۆن به خپوی بکات، چاوی مرۆقیک به دنیا هه لده هیڼی که هیچ له دنیا نازانی، رۆحیک له په نا دیواره کانی خه م و په ژاره و له هاوار هاواره کان و لاقه ی شه وانی دروست بووه، رۆحیک له گریانه کانی نامۆ بوغزه کانی پیایکی ناشرین ده یه وی بیته بون، رۆحیک ده یه وی بیته ناشتکه ره وه ی دایک و باوکی، نامۆ ده بیرسی ده بی چ مندالیک ده رچی..؟ رهنگه ناگای له هه موو نازاره کانی دایکی هه بی، رهنگه هه موو شه و دلۆپه فرمیسکانه ی نامۆ قوتی ده دانه وه منداله که هه لیم ژیبی، تو بلئی شه ویش وه ک دایکی ده رچی..؟ هه ر وه ک نامۆ به رده وام چاو به فرمیسک و به ده خت و نگهت بی، خو جوانیشه وه ک نامۆ ژیرو تیگه یشتوو بی.. له پیناو سه لماندنی بوونی خوی و جوان کردنی ژبانی له به رامبه ر ناوینه ی جیهانیکی نابه له ددا تی بکوشی، رهنگه به ر له وه ی بژیته بریت. ناخ.. نامۆ تازه ده بی به دایک و ده بی دایکیکی راسته قینه بی به پیی داب و نه ریته کۆمه لایه تیه کان ده بی له پیناو منداله کهی هه موو شتیکی قبول بی.

هه موو خزم و دۆست و براده رو دایک و باوک له دهوری خر بوونه وه و ناردیانه دوای ماله پیایو تا کو بیت بیباته وه چونکه سکی پرده نایانه وی ته لاق بدری، به لام پیاره به دو ناشرینه کهی درۆی دونیای بو دروست کرد که گوايه شه و منداله له و نیه و خودا ده زانی هی چ پیایکه، بویه نامۆ بریاریدا هه رچۆنیک بیت منداله کهش فرییدا و له

باری خۆی بدا باشتره لهوهی باوکی خۆی نه کاته خاوهنی، بهلام ههچ کاتیک نامۆ دهیویست ئهوه کاره تهنجام بدا مندا له که له ناو سکی دهجولایهوه و نازاری له جهرگی نامۆوه دههینا و پیندهچوو به نامۆ دایکی بلیت: "نه کهی دایه نه کهی فریتمدهی من له پینا و مانهوهی تو دیمه بوون دایه گیان".

ههچۆنیک بوو ماله پیاوی نامۆیان بردهوه و بهلام نامۆ هیندهی دی نهخۆش کهوت و تهجاره بهراستی له زمان کهوت ئهوهی بهدهمی دیواردا بهاتهیه بهدهمی نامۆدا نهدههات، چونکه نامۆ ههموو پلانهکان و ئاواتهکانی دۆراندو گهراپهوه نیو ئهوه قهدهره داخراوهی نهک دهست و پێ، تهنا ته خهون و هیواکانیشی به ژیان بهسترانهوه، تهجاره مالی پیاوی تهواو لێی بیزاربوون زوو زوو پیاوه کهی شهپری پێ دهفرۆشت و پێی دهووت:

کورپ نه بی ناهیلیم یهک خولهک له ماله دانیشی نامۆ ووتی: ئهی ته گهر کچ بوو..؟

- خۆت و کچه کهت دهکوژم
- ههت چیه شتی وا ده کهی

ئیدی بهربوهه گیان نامۆ هیندهی لیدا ههموو جهستهی شین و مۆر کردهوه، پرچی بهسهروه نه هیشت هینده بیگری و له م سوچ بو ئهوه سوچی ژور هه لیدا و لهو سوچ بو ئهوه سوچی ژور، جا مقهستی هیینا تا بیکاته سکی نامۆ بیکوژی، لهو کاته دا له گه ل هاوارهکانی نامۆ دراوسیکانی فریای کهوتن و دهستی پیاوه کهیان گرت، نامۆ له تاوا رای کرده چیشتهخانه کهو دراوسیکان بهدواپهوه گهر دهستیان نه گرتبا

چه قوییه کی له سه ر دللی خۆی ده چه قاندا، ریکهوت ئهوه ئیواریهه "کارۆ" ی برای گهیشته ئهوی بینی سهرو دهموچاوی نامۆ شکاوه و جلهکانی له بهردا دراوه، توشی شۆک هاتوو لێی پرسى:

- چیه ئهوه..؟

- هیچ

- پیت ده لیم چیه ئهوه کچی..؟

- باو کم ده زانی

- نامۆزا لیدای..؟

- به لێ برا کهم، وه ره با پرۆینه وه من یهک کاتژمیر دی لیره نامیتمه وه بمه ره وه

- خۆت بپه چه ره وه ئیستا منیش ده چم یهک بلۆک ده کیشم به سه ریدا و ده یکوژم پاشان ده پرۆینه وه "

نامۆ کهوته دهست پێ ماچ کردنی برا کهی و تکای لێ کرد کاری وا نه کات، وا باشتره زوو پرۆنه وه، به په له دو پارچه جلی کرده ناو جانتا کهی و هه ندی پارهی کاغه زی هه لگرت بو ئهوهی نامۆژنی ههست نه کات راده کات، ده رگای ژوره کهی خۆی داخست و جلی ده ره وهی پۆشی جا ماکسیه کهشی له سه ر جله کان کرده وه به ری تا نامۆژنی له مالی چوه ده ره وه، ئه و کات کراسه کهی فرییدا و له گه ل برا کهی دوو به دوو رایانکردو گه رانه وه مالی باوکیان، کاتی باوکی چاوی به نامۆ کهوت به خۆی و جانتا کهی گه رانه ته وه وه ختبه و شیت ده بوو، به لام له وینده ر نامۆ باسه کهی بو گێرپایه وه ووتی ته جار ه ناچمه وه گهر له ملیشم بدهی، باوکه ره شتاله سه رو سیما به

سامه که ی ههردوو برۆکانی له شیوهی حهوت بهیه کداداو به دهنگیکی قهرخ یه که به هۆله که هاواری کرده سه ری:

"هه ر ئیستا ده پۆیتته وه تیگه یشتی..؟"

- توخوا مه منیره وه باوکه گیان ناچمه وه توخوا"

باوکی ههستا شه پازله یه کی پیا کیشاو هاواری له پارچه یه که سۆنده کرد تا له نامۆی پۆی بدا، دایکی تاوی دایی و به چاوی پر له فرمیسه که وه ووتی:

- چیه کچم بۆ تو دۆزیوه ته وه وای لیده که ی کافری کافر باب، ئه وه کچه ت کوشت، لیره تو لیده دهیت و له وۆ پیاوه سه گبابه که ی، به قورئان دهستی لی بهرز بکه یته وه یه که سه عات لیره دانانیشم و کچه کانیشم له گه ل خۆم ده به م، ئایییییییی خۆ دلم ته قی.

- وه لبه و لاچۆ له بهرچاوم به خوا تۆش ده کوژم

نامۆ به قوربانی باوکی بوو لپی پارایه وه، دایکیشی دوور خسته وه تا له سه ره ئه وه قسه نه کات، با له بهر ئه وه ناخۆشی نه که ویتته نیوانیان و دایکی بتۆری، گریانی منداله کانیش ئه وه حه وشه یان پر کردبوو، نامۆ له داخدا په لاماری به رمیله نه وته که ی دا تا خۆی بسوتینی، براکه ی دهستی گرت و نه به یشت، ئیدی باوکی هاواری له دایکی نامۆ کرد و پپی ووت:

"هه ر ئیستا ده چی ئه وه منداله ی سکی فریده ده ی، خیرا خیرا ده ی گه ره به پیاوه که ی رازی نیه با مندالیشی نه ویت."

دراوسی که گیان هات هیوریانی کرده وه نه عله تی شه یسانی پی کردن، نامۆ به م حاله مایه وه و ئاگای له ماله پیاو نه ما، به لام باوکی به هیچ

شیوه یه که قسه ی له گه لدا نه ده کرد، ته نانه ت ئه وه رۆژهی نامۆ منداله که شی له رۆحی جیا بۆوه، رۆژیکی ساردبوو نامۆ کچه که ی له یه که م رۆژی به هار بوو، بۆیه نامۆ ناوی کچه که ی نا "به هار" کچیکی خرینی جوان هه ره له به هار ده چوو ئه وه کچه بۆ نامۆ مانای ژبیانه وه بوو، هه رچه نده نامۆ له هه مو ته مه نیدا و به تایبه ت دوی له دایکبوونی کچه که ی به سی سا ل به رده وام خۆی له نیو گه لا هه لوه ریوه کانی پایزدا ده بیینی و له ئاوینه ی خه زاندا ته ماشای روخساره زه رد هه لگه راوه که ی خۆی ده کرد، سی پایز له گه ل وه رینی گه لا کان هیواکانی هه لده وه رین، سی پایز نامۆ رۆژانه ده مرد و ده نیژرا له چالی خه م، چونکه له و سی سا لده دا که ته مه نی کچه که ی بوو باوکی به هیچ شیوه یه که روی نه دایه "به هار" ی کچی، نامۆ به لایه وه گرنگ نه بوو قسه له گه ل ئه ودا ناکات، به لام زۆر دلای به وه خۆش ده بوو گه ره بۆ جاریکیش باوکی گه مه ی له گه ل به هاری کچیدا بکرده یه، به هاریش به و ته مه نه گچکه یه مندالیکی ژیر بوو له هه موو شتیکی حالی ده بوو، به لام ئیدی کچی ئه وه دایکه بوو ده بوو وه ک دایکی نامۆ بیته به هه موو شتیکی، نامۆ له و ماوه یه دا له گه ل چۆله که و کوتره کاندای قسه ی ده کرد و ده یوت:

"بالداره کان وامه زانن ئاره زوی فرین ناکه م له گه لتان، وامه زانن ئاره زوی هیلانه ناکه م له نیو کۆشی گه لا کان، به لام چی بکه م که باله کام هینده کورت بن توانای فرینیان نه بی، یان ده نوکم هینده لار بی نه زانی هیلانه یه که دروست بکات تا خۆم بیچوه که می تیا بسره یین، بۆیه ره تی هه موو فرینه کان ده که مه وه و پرچی داره کان

دەرڭم و دەیاندهم له یه خه م، تا وهرزیکم هه بی گوی له شه قه ی بالی فرینه کانی رۆحم بگری، بالداره کان.. ده زانن من و پایز هاورپی یه کین هه رد و کمان خه محۆر یه کین، هه ر وه ک دوانه ش سیمایه کی زه رد ئه پۆشین هه موو جار ی له چهند ساتیک پیکه وه دائه نیشین تا باسی خۆمان بۆ یه کدی بکه یین، من فرمیسیکی بۆ هه لته ریژم تا چاوه کانم کز ده بی، ئه و زیاتر له تنۆکی فرمیسیکه کانم گه لا به داره وه ناهیل ی و هه موویم بۆ هه لده وهرتی، من به هه ناسه یه کی سارد دهر ونیشم پر له ناگر ئاخ ی له بۆ هه لده کی شم، که چی ئه و هینده جه رگی به داخه به بایه کی وشک و درن هه موو پیستهم ئه قلیشینی، ئه و تینوی گۆمه ئاو یکه خاکی وشکی پی ته ر بکا، منیش تینوی کانیه کم ده مم بنیم به ده میه وه هه لیمژم تا تیری لی ده خۆمه وه، نازانم ئه و له منه یا من له وم..؟ له وانه یه هه ر من له و هاتبمه کاوه بۆیه وه ک رۆخساریکی زه رد ئه پۆشم، له وانه شه تا ئه و رۆژ ی یه زدان گیانم ئه باته وه گه لای رۆحیشم هه لده وهریت و سیس ده بی ته سپی هه زم تینوی یه ک به هاریک ده بی".

ریکه وت له رۆژیکدا له بن هۆلیکی تاریک، دوا ی سی سال ته مه ن بۆ یه که مجار باوکی بانگی له به هار کرد و گه مه ی له گه لدا کرد، ئه م گه مه کردنه گه مه ی نامۆ بوو له فیرده و سیکی که س خه ونی پیوه نه دیبوو، نامۆ مندالی خۆی بیرکه وته وه کات ی به ر له وه ی برا که ی له دایک بی باوکی هه مان گه مه ی له گه لدا ده کرد، هه ستی کرد دوو بالی هه یه و ده فری به ئاسمانیک تا ئیستا هیچ بالداریک نه یه توانیه و به فری لی، په یامیکی پی گه یشت به هیچ پیغه مبه ریک نه گه یشتوه،

به لام ئه فسوس ئه م خۆشیه ی تا سه ر نه بوو گه مه کانی باوکی شی هیئنده ی نه خایانده، به رۆژی دوا ی ئه وه به نه خۆشی دل گیانی له ده ستدا.. نامۆ باوکی مرد به رۆژیک دوا ی ژیانه وه ی نامۆ، تا ئه مپۆش چ نامۆ چ به هاری کچی یاد ی ئه و رۆژه ده که نه وه و ده گه نه کی چیرۆکی ئه و رۆژه ی بۆ ده گێر نه وه که باوکی به و رۆحه ماندوو وه که به دیواره کانی مردندا هه لده زنا، گه مه ی له گه ل به هاردا کرد .

به شی چواره م

ووتی:

شیته کات ی نامه که ی دیکه ی نامۆی خوینده وه توشی سه رسامیه کی زۆر هات و تا چهند رۆژیک بیرو هۆشی لای خۆی نه مابوو به لام گه ر

بنوسیت..؟! ته لیفونی بۆ کرد که له شوئینیک یهك بیسنو ههندی
قسه هیه دهبی بیکن پیکهوه، شیتته رازی بوو زۆریشی پی خوش
بوو، بۆیه بهو په پری ئاسودهییوه ووتی: "بهسه رچاو"، که یه کیان
بینی هه ریاد پی ووت:

"شیتته.. من نامادهم هه موو شتیک بکه م له پیناو ئه و
خۆشه ویستیهی داوته پیم، گهر له کارو ژیان من ده ترسیت پیویست
به و ترسه ناکات، چونکه من خۆم ده زانم چی ده که م، ته گهر بریاری
خۆتیشه وازم لیبهیتیت تۆ ئازادی، منیش کاره که م به جی ده هیلم"،
شیتته وهلامی دایه وه که نه خیر بی گومان بریاری ناخی ئه و نیه و
به لام له پیناو ئاسودهیی ئه ودا ئه م نامه ی بۆ نویسه، دللی یه کیان
ناشت کرده وه په میانان دا به یه کدی که هیچ شتیک نه بیته ریگری
ئه وان و ئه و عیشقه سه ر شیتانهی ئه وان موماره سه ی ده که ن، به لام
هه ر وازیان له شیتته نه ده هیئا، چونکه شیتته که سیکی که م نه بوو
کچیکی ژیرو جوان و قه له م به ده ست بوو، بۆ ئه وه ی خۆیان لئ نزیک
بکه نه وه قه له مه که ی پی بفرۆشنه وه، هه زار پلانیان داده ناو درۆی
زه ردو سوریان بۆ ده کرد، نه ک ته نها پیاوه کان بگه ره ههندیك کچ و
ژنیش هه بوون وازیان له هه ریاد نه ده هیئا، بۆ ئه وه ی
هه لیبخه له تینن و غه ریزه کانی به یان بکه ن، ده یانویست بچو کترین
خالئ لئ بگرن، هه ر رۆژی کچیک خۆی به ملیدا شوڤ ده کرده وه به
فرمیسکی تیمساحی سۆزی خۆیان بۆ ده رده بپری، هه ریاد هه موو
ئه مانه ی بۆ شیتته ده گپرایه وه به لام شیتته زۆر توڤه ده بوو پی ده ووت
خه تا له خۆته وه لامیان مه ده ره وه، به لام دواتر هه ریاد ئه و زمانه ی

نه بوو بتوانی ره تی هه موو که سیك بکاته وه و دلیان بشکینئ چونکه
له ته مه نی هه رزه کاریدا توشی حاله تیککی زۆر غه مناك هاتبوو.
پییم ووت توشی چی..؟
ووتی:

هه ریاد بۆ ماوه ی نۆ سال کچیکی خۆشویست به لام خۆشه ویستی
نه بوو هه ریاد رۆحی خۆی پی به خشیبوو شه وو رۆژی له سه ر یه ک
داده نا له پیناوی، دوا ی نۆ سال ته مه ن کچه که تارای بوکینی دایه
سه ر خۆی و ئه لقه ی بوکینی به ده سه تی براده ریککی هه ریاد خسته
په نجه ی بۆ هه نده رانیس چوو، بۆیه شیتته هه رچی ده کرد و ده بخواست
بتوانی ئه و ئه وینه ی له بیر بباته وه که کچه که ته نها هه ریادی
به جه سه ته هیشتیوه رۆحی له گه ل خۆیدا بردبوو، شیتته هه موو ئه م
چیرۆکانه ی ده زانی و هینده ی دی هه ریادی خۆشه ویست به لام دواتر
ئه و حاله ته ی شیتته په رده ی پی دراو دللی له هه ریاد پیس کرد
هه ریادیش که به م مه سه له ی زانی دلگران بوو شیتته ی بانگ کردوو
قسه ی له گه لدا کرد پی ووت:

- چیتته..؟
- هیچ
- پیت ده لیم چیتته..؟ رامه که له پرسیاره که م هه موو جار به "هیچ"
وه لامم ده ده یته وه
- بی تاقه تم
- بۆ بی تاقه تی..؟
- بۆ خۆشی

- دەزانم بۆ خۆت تورە کردوو بەلام تۆ تاكەى فيرنابى..؟ من له داخى تۆ دەرۆم ئىدى بە هيچ شيوهيه كيش هه والم نه پرسى، ته واو بووم من بهرگەى خەمى دى ناگرم تير بووم له ژيان تير بووم له هەموو شتيك، بەسمە نه هەمەتى بەسمە گەمژەيى نه فرەتم دا له عيشق و خۆشهويستى دەرۆم و ملى خۆم دەشكێم ئىدى بە هيچ شيوهيهك ليت ناپرسم چيم داوه له م سەر ئەرزە دەچمە ئاسمان دەچمە پشت ئەستيرەكان بە گەمەكانى منداليم دووبارە خۆم دەژيئىنمەوه دوور له هەموو كەسيك".

بەلام شيتە هەستى كرد كه خۆى له دەست داوه و بەر له وهى هەرياديش له دەست بدات پيى ووت:

" گيانەكەم بمبەخشە.. رەنگە ئەمە دوایین جار بى بيمە لات چونكە هەست دەكەم نه خۆشم خۆشهويستى توشى خەمۆكى كردوم، توشى گومانى كردوم، بومەتە مرۆيهكى گوماناوى، گومان له هەموو شتيك دەكەم گومان له سيبەرەكەيشت دەكەم كه بە تەنیشتهوه ريدهكات، گومان له هەموو ئەو كەسانە دەكەم كه له گەلتدا دەدوين، نيگا نەرمەكەم تيژ بوونەو خەريكە كويتم دەكەن، زمانم ناتوانى وەك جارەن ووشەى پر له هەست و سۆزو ئەوين دەبرن جگە له (بۆوات كرد، بۆ وا هاتى، بۆ رويشتى له گەل كى بووى، بۆ قسەت له گەل فلان كردو چيت پي ووت و ئەو چى ووت..؟) گومانەكان خەريكە شيتم دەكەن، خۆم لى ون بووه، دەچمە بەرامبەر ئاوينەكەش شەر له گەل خۆمدا دەكەم، تۆش بەرگەى ئەم نه خۆشيهى من ناگرى، نازانى كه له خۆشهويستيمە بۆ تۆ.. رقم له هەموو ئەو كچانە

دەبيتهوه له بەرامبەر تۆ دین و دەچن، له هەموو وتنهكان تورە دەم ناوى تۆ بيتن، بۆيه برياره دور بكەومەوه بەر له وهى رقت ليم ببیتەوه، بەر له وهى له ژورەكەت دەرم بكەيتە دەرهوه، بەر له وهى حاشا له ناسينم بكەيت و پيم بلێى تۆ نيت ئەو كەسەى من دەيناسم، هەر چەندە زۆر ئەستەمە بريارهكەم.. بەلام دەبى هەول بەدەم كه له بىرى خۆم بەمەوه، بمبەخشە كه وشەكەم وەك گەلای پايز هەلۆهري، نيگاكەم بوون بە شوشەو ئە بەرامبەر سيمات كەوتنە سەر زهوى و وردو خاش بوون، تازە ئەستەمە كۆكردنەوهيان، بمبەخشە.. بمبەخشە هەلە بووم، نەدەبوو تۆ له خۆم عاجز كەم نەدەبوو بە هەلە ليت تيبگەم، نەدەبوو بە وشە ناشرينهكەم هەستت بريندار بكەم.. بمبەخشە هيچ مەبەستىكم نەبوو بەلام ئەوه خۆشهويستى بوو كردمى بە رق، تەنھا تۆم مابوو له گەلى بدويم هەر تۆم هەبوو بيمە لای و باسى خۆمى بۆ بكەم هەر تۆ بووى سۆزت لەتەكمدا دەگۆرپەوه، تۆ بووى هەموو كەسى من، تۆ بووى خۆشهويستى من، تا هەناسەش بە سیه كەمدا بپن و بچن تا رۆح ناويتەى جەستەم بى هەر خۆشهويستى منى و خۆشم دەويى، بەلام برياره دەبى دور بگرم بۆ ئەوهى قەدەر بچوكم نەكاتهوه بەرامبەرت چونكە بەرگەى بچوككردنەوهى خۆم ناگرم گيانەكەم، دواتر بىرت نەچى تۆ بەختەوهرى بەختەوهر بەسيه گلهيى له قەدەر، تۆ تيرى له هەموو شتيك و له ژيان، ئەوەتانی بەدووى ئارامى دەگه پيى كه له خەونەكانتدا لەپشت ئەستيرەكانەوه چاوەرپيت دەكا، بەختەوهرى كه توانيت واز له گەمەى عيشق بهيئى و قومار له گەل خۆشهويستيدا

نەكەى نەبادا خۆت بدۆرپىنى، بەختەوهرى كە ئىستا بەم تەمەنەت دەگەرپىتتەو لای وانەكان و خەونەكانى مندالیت، بەختەوهرى گەر لەهەر شوپىنىك نىشتەجى بیت دەبیتتە خەلكى ئەو شوپىنە ھەنگا و بۆ ھەر رىگايەك بنىى دەتگرتتە خۆ، من چى بكەم زەمەنىكە بەدووى بەختەوهرى دەگەرپىم نايدۆزەمەو، تا ئىستاش نازانم گەنجىنەكەم چىەو كەوتووئە كۆپو، دەست لە چ بونەوهرىك پان بكەمەو گەر رۆحم ھىندە برسى بى بۆ تىكەيەك ئاسودەيى، من بە خەيالئىش دەستم ناگا بە ئەستىرەكان، ئىستاش ئارەزووى گەمەيەكى دىكەو دۆراندىكى دىكە دەكەم لەگەل تۆو عىشق، من تا ئەمروۆش لە منداليمدا بە جىمامو قەرارىاندا پىرم بكەن، ناتوانم لە ھەموو شوپىنىك نىشتەجى بم نەبادا زىندە بەچاللم بكەن، ناويزم ھەنگا و بۆ ھىچ رىگايەك ھەلئىنم نەبادا بەھاكان و جوانىم لى برفىنن، جورئەت ناكەم ھەموو قسەيەك بكەم نەبادا زمانم لى زەوت بكەن، تۆ بريارى مەرگت دا بەسەر رۆحى پەشوكاوم، خۆتم لى مەكە جگە لە تۆ كەسى دىكە شك نابەم ئاسودەم بكات، كەس شك نابەم لە پرمەى گرياندا خەندە بخاتە سەر لىوم، بى تۆ مەلئىكى بال شكاووم دوا بريارت ناومىدەم دەكات، ھەرەك ئىستا ناومىدى دەرگای ئاسمانى لى داخستەم و ناھىلئى جارئىكى دى بە ئاسمانى حەزم بفرم مەگەر لە كەنارى خەمىك سەر داگرم و فرمىسك برپىم

بەردەوام بوو لە قسە كردن ھەرياد سەرى داگرتبوو گوئى لى دەگرت ھەستى كرد شىتتە بردى بۆ جىھانىكى دىكەو شىعەرى بۆ دەخوئىتتەو، بەلام شىتتە نە چىرۆكى باس دەكردو نە شىعەرى

دەخوئىندەو بەلكو لە ناخى دلئەو ھەم قسانەى بۆ دەكرد، ھەرياد لى پەرسى:

"منيش قسەم ھەيە تۆ قسەت تەواو كرد...؟" شىتتە ووتى:

رپم لى مەگرە خۆشبوئى رپم لى مەگرە بتىينم، با تىر تەماشات بكەم بەر لەوہى بە جىتتەبھىلم يان تۆ بە جىم بەئىلى، رىگەم بدە بۆ جارئىكى دى بە دەنگى بەرز دەنگىك ھەموو جىھان بەھژىنى پىت بلئم قسەم بە خوا بە جوانى بە عىشق خۆشم دەوئى خۆشم دەوئى بمبوره گەر تەنھا وشەى "ھىچ"م لى دەبىستى چونكە ھىچىكم لە ھىچەو دەروست بوومەو بە ھىچىش كۆتايى بە بوونم دىت و ناگەم بە ھىچ".

ھەرياد بەخشى و ئارەزووى دووركردنەوہى نەكرد، چونكە دواتر ھەريادىش پىويستى بە شىتتە بوو، كەسيان بى يەكدى ھەليان نەدەكرد.

- بە مەرجى لە گومانەكانت دەبورم.

- چىە بلئى گەر داواى رۆحم بكەيت دەبىەخشم..

- چاوەكانت داخە

شىتتە ھەردوو چاوەكانى داخست و ھەرياد ماچئىكى قولئى ناو دەمى كرد پىى ووت:

شىتتە خۆشم دەوئى.. ھىندە خۆتئىش تاوانبار مەكە، تۆ گوناھىكت نەكردو، ئەو مەنم ناتوانم تىتتەگەيەنم.. دواتر وامەزانە تۆش بەختەوهر نىت، دلئىابە تۆ بەختەوهرترين كچى، چونكە جگە لە تۆ دلئەم بە ھىچ كچئىكى دى نەداو، لەدواى (پەرى) تۆ منت داگير كرد،

تا رادهیه کی زۆریش (په‌ری)ت بیر بردوومه‌ته‌وه که هیچ کهسیک نه‌یده‌توانی ئەو کاره بکات.

ئیدی شیتته هه‌موو دونیای بیرچوووه‌وه مه‌ستی ماچه‌که‌ی هه‌ریاد بوو.

ووتی:

نەك تەنھا شیتته بگره هه‌ردیادیش هه‌زی ده‌کرد نامۆ بناسی چونکه نامۆ دوو رۆح بوو له جه‌سته‌یه‌كدا دیویکی دیار بوو، به‌لام دیوه‌که‌ی دیکه‌ی شاراوه بوو، کهس نه‌یده‌ناسی، هه‌ر دیوه‌که‌ی دیکه‌شی بوو ئەفسونی له جیهان ده‌کرد، کهس نه‌یده‌زانی هه‌قیقه‌تی ئەو کهچه چۆنه تهنانه‌ت نامۆ خۆیشی خۆی نه‌ده‌ناسی ..!

بێ ده‌نگو ته‌نیا بوو، نه‌ ئەو له‌که‌س ده‌چوو نه‌ که‌سیش له‌و ده‌چوو، هه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌ش بوو (ئەو) به‌رامبه‌ر به‌ من و ئاوینه‌که‌ ده‌پرسی:

"ناخۆ خودایه ده‌کری ته‌نیایی چ ملۆزمیک بێ له‌ ملی نامۆ ئالابی، نازام قه‌ده‌ره یان ریکه‌وت یا هه‌ر شتیکه‌ که‌ ناوده‌نری کهچه کوردیکی ئەم ده‌قهره راپیچ ده‌کاو به‌ره‌و قسولایی مه‌نگی ده‌با، ئەمه‌یان نه‌ینیه‌که‌ تهنها نامۆ خۆی ده‌یزانی".

مۆبایله‌که‌یه‌م گرت به‌ده‌سته‌وه‌وه یه‌که‌ یه‌که‌ زه‌نگه‌کانیم تاقی کرده‌وه، له‌ ده‌ستی وه‌رگرتم و وتی یاری پی‌ مه‌که‌ چاوه‌روانی ته‌لیفۆنیك ده‌که‌م.

ووتم:

خۆزگه ده‌مزانی چاوه‌پێی کی ده‌که‌ی ..؟ ئەری نامۆ هیچ نامه‌ی دیکه‌ی له‌ رۆژنامه‌دا بلاو کرده‌وه، شیتته هیچ نامه‌ی دیکه‌ی خۆینده‌وه هه‌ی نامۆ بیته ..؟ ووتی:

به‌لێ به‌لام ئەمجاره‌یان نیو نامه، نامه‌یه‌کی ناته‌واو ..

که پرسیم چۆن .. ووتی:

شیتته هه‌ر که زانی کاتی ده‌رچوونی رۆژنامه‌که‌یه .. سه‌ردانیکی خولیای کرد، به‌لکو وه‌ك جاری پيشوو ژماره‌یه‌کیان بۆ دانابی، به‌لام نه‌گه‌یشتبوو، چوو هه‌موو کتیبخانه‌وه نوسینگه‌کان گه‌را تهنانه‌ت ژماره‌یه‌کیشی لی نه‌مابووه‌وه که پرسیری بۆ نه‌مانی کرد ووتیان:

کچیک هاتوو هه‌موو ژماره‌کانی کرپوه‌ته‌وه، شیتته زۆر بێ تاقه‌ت و سه‌رسام بوو به‌وه‌ی ئەو کهچه کی بووه‌و بۆچی هه‌موو ژماره‌کانی له‌ بازاردا نه‌هیشتوو ..! هه‌زاران پرسیری سه‌یری له‌لا دروست بوو:

ره‌نگه ئەو کهچه نامۆ خۆی بویت هاتوو هه‌موو رۆژنامه‌کانی بردووته‌وه به‌لام بۆچی ..؟ تۆ بلایی کامۆ وه‌لامی نامه‌کانی دایته‌وه بۆیه ئەویش هه‌زی کردوو هه‌ینده‌ی ده‌رچووی ژماره‌کانی رۆژنامه‌که‌ نامه‌ی خۆشه‌ویسته‌که‌ی بخوینیتته‌وه ..؟! نا له‌وانه‌یه له‌ کامۆ زویر

بویت و نامه‌یه‌کی دلته‌زینی نوسیبی و بلاوی کردبیتته‌وه دواتر په‌شیمان بووه‌ته‌وه، بۆیه به‌ خیرایی هه‌مووی بردووته‌وه نه‌بادا به‌رچاوی کامۆ بکه‌وی، نه‌وه‌للا ده‌زاتم خه‌لکی قسه‌یان پی کرده‌وه و

ئاشکرایان کردوو که ئەوینداری ئەو کورپه‌یه بۆیه له‌ داخاندای هه‌مووی بردووته‌وه مالتی و سوتاندویه‌تی، نا ره‌نگه بۆی ده‌رکه‌وتبێ

که کامۆ ئەو رۆژنامەییە ناخوینیتتەو وای بەباش زانیو هەمووی بۆ بەریتتە مالهۆه".

ووتم:

من لەگەڵ بیروبوچی دوا دانەیانم، نامۆ خۆی بوو و بردویەتیەو مائی کامۆ، بەلام مائی لە کوی بوو..؟

ووتی:

باشت زانی، بردبویەو مائی بەلام دەبی بزانی سەر شەقامەکان مائی کامۆ بوو.

بە سەرسورماویەو لە دلی خۆمدا ووتم دیارە بردویەتیە سەر شەقام، لە پر قیراندەمە سەری بەلام کام شەقام..؟

ووتی:

نامۆ وەك سەرگەردانیك هەموو ژمارەکانی کپیوو وەو لە هەموو کوچو کۆلانەکانی شارو دابووی بە دەستی هەموو شەقامەکان، بەلکو کامۆ هەلبگریتتەو وەو چاویکی پیا بخشینی، ئایە گەر شتیکی تیا نەبی بۆ لەناو شەقامەکان بلاو دەکریتتەو؟ بەلام ئەفسوس فریا نەکەوت..! کاتی نامۆ رۆژنامەکانی بە هەموو شوینی کدا بلاو کردەو کامۆ لەشار نەما بوو، بۆ هەندەران کۆچی کردبوو دواي ئەندیشه کەوتبوو، نە شەبايەك نەپەشەبايەك هەلیکرد تا ژمارەيەك بگەيەنەتە دەستی، نامۆ کە بەمەي زانی پەريشان بوو هەستی کرد چرکەي کاتژمیری تەمەنی وەستاو و رۆژی حەشرە.. ئەو رۆژەيە کە هەموو کەس هاوار دەکات "نەفسی.. نەفسی" بەلام نامۆ تەنها هاواری لە خۆی نەدەکرد، هاواری لەو کورە دەکرد کە بریاری

رۆشیتتی دابوو بەبی خودا حافیزی لە نامۆ، کامۆ سەفەری کردبوو بەلام درەنگانی شیتتە ئەو ی زانی، پێشتر نامۆ دەیزانی کە کامۆ بە نیازی سەفەرەو نیەتی لی هیناوه هەر رۆژیک بۆی ریبکەوی دەروات، بۆیە چەند نامەيەکی لەسەر یەك بۆ نوسیوو لە هەموو نامەکانیدا ناماژە بەو دەکات کە دلگرا نە بەو ی خۆشەویستە کە ی کۆچ دەکات، بەلام پێدەچیت، کامۆ بۆ چرکەيە کیش ریزی لە هەستی ئەو نەگرتی و رەتی هەموو نامەو خۆشەویستە کە ی نامۆی کردیبتتەو.

هەر لەخۆمەو خەریک بوو رقم لە کامۆ هەلدەستا، حەزم کرد بزاتم ئەو نامانەي نوسیوو بۆ ی تیا بوو چی ووتبوو..؟ چۆن پیتی ووتبوو دلگرا نە بە کۆچت..؟ سەرم لە ئاوینە کە هینایە دەرەو و یەخەي کراسە کەیم گرت و تکام لی کرد هەموو نامەکانی نامۆم بۆ بخوینیتتەو، بی ئەو ی خۆی بشیوینی دەستی درێژ کرد بۆ دۆلابە کەي و جانتای شانیه کەي دەر هینایەو و چەند نامەيەکی تیا دەرکرد، نامەکان رۆخساری نامۆیان پیو دیار بوو، بۆنی نامۆیان لی دەهات، بەلام نەمزانی چۆن گەیشتبوو دەستی (ئەو)..!، ئیستا بۆم دەرکەوت نامە کەي یە کەمیش کە وامزانی هی خۆیەتی هی نامۆ بوو خویندیەو، خۆ پێشتریش پیتی ووتم کە کۆپی نامەکانی لە لایە، حەزم دەکرد ئەویش بزاتم، بەلام بەر لەو دەمویست گویم لە نامەکان بی، یەك لە دواي یەك نامەکانی بۆ خویندمەو:

"دلی من.."

نزيكەى دوو ساله تهنه شتيك كه غه مبارو دلگرانى كردم كوچى تو
 بووه كوچى تو، كه چى نه كوچەش دلدانه وهى تو، منيش كيتم
 ههيه جگه له تو بوى بژيم و شيعرى بوى بنوسم و بوى بگريم و وه
 منداليش به پسه پسه يهك بوى پيبكه نم و بكه ومه وه گروگال.؟
 ههركيز ناخوشى و نا ناسوده يى تو ناوى، پى به دلى خۇمدا دهنيم و
 دهيكه مه قوربانى ويست و داخوازيه كانت، بويه دهليم برؤ نازيزى من
 برؤ، تا قاچه كانت ماندوى رويشتن دهن، برؤ بزانه پيلاوه كانت تا
 كوى دهرؤن و بوى كويت دهن، برؤ روحي منيش ببه له گهل خوت،
 تا بيته سايه و سيبه رت، من جگه له خوشيت هيچ شتيك ناوى له م
 جيهانه دا، برؤ گهر ده زانى و زانيت ئارامى و خوشه ويستى و
 هه ناسه دان به نازادى لهويدا ده دؤزيه وه مه يه ره وه بوى گله يى له ژيانى
 ئيره، گهر يادى منيشت كرد، له پهلكى شؤر بيهك ده مدؤزيه وه، له
 ناخى تاريكيهك ده ميبينى وهك نه ستيره بؤت دهره وشيمه وه، له
 قولايى بيدهنكيهك كويت له دهنگم ده بى، به ئاوردانه وه يهك له
 ياد وه ريه كان به تهنيشته وه دانيشتوم، ههر كاتيكيش بيزار بووى
 له سه فهر بگه ريوه، روحم ده كه مه فهرشيك و له ژير پيئتا رايده خه م،
 با وه شت بوى ده كه مه وه و ماچت ده كه م، به گول پيشوازيه لى ده كه م،
 به هاتنه وه تارزه زوى هه لفرين ده كه م.
 خوشه ويسته كه م ببه خشه، ده بوو ئه م قسانه به ره و رو به دم پيئتى
 بلتم، به لام بروا بكه له ئاستتدا هيچم بوى ناوترى، له بيستى و وتنى
 وشه ي كوچيش وهك مندال ده ست ده كه مه گريه و دهرسم بى تاقه تت
 بكه م، ههر بويه په نام برده بهر نوسين و دهر برينى ئه م په يقانه،

ئه ميستا كات دوو نيوى شه وه، خوينم بووه به مه ره كه ب و دلم
 هاتو وه ته سه ر ده ستى و روحم له نوكى قه له مه كه م وه ستاو وه ئه م
 دلويه فرميسكانه دهنوسمه وه.
 كه سى من.. تو م هه بى و به تهك تو وه دانيشم، واده زانم خودا كه سى
 خهلق نه كردو وه جگه له تو ته نانه ت داكيشم بير ده چي ته وه كه نو
 مانگ و نو روژ به پشتى هه ليگرتوم.
 ببه خشه گهر ده ليم بوى من خودا يه كيك و كامؤ يه كيك ههر وهك
 روئيا به به همه نى گوت، به لام
 له وه ته ي بانگى سه فهرت دا وه
 له ته قسى حو جره ي خه لوه تدا
 نو يژه كام دابه ستنيان بير چوو وه
 كامه رانيم جادويه كى ژيان بو
 قه دهر به تالى كرده وه
 حه زه كام
 به ده ستى قبله غاى كوچه كانته وه
 ههنگا وه كانيان شكا
 پيئكه نينم هه نسكى ئيغتيسابى كردو..
 خه نده م كچينى خو ي له ده ستدا.
 ئيدى ئه وه قه دهرى منه و ده بى رازى م به و قه دهره له پيئا و
 ناسوده ييت به قوربان.

قوربانى تو بيت
 نامؤ "

لەپاش خۆیندەنەوهی ئەو نامەییە نامەییەکی دیکەیشی بۆ خۆیندەمەوه بەلام لەم نامەیدا ئاماژە بە تورەبوونی کامۆ دەکات، لە هەمان نوسینداو لە کەنار وشەکانی دیکەیدا هەمدیسان ئاماژە بەو سەفەرە دەکات کە کامۆ چپاندوویەتی بە گوێیداو بێ تاقەتی کردووه بەو بریارە، لەم نامەییەیدا دەلیت:

"پاش ریژو سالاو.."

دلی من.. پیّت سەیر نەبی ئەم نوسینەم، گەر بمەوی بەقەلەم لەگەڵتا بدویم و هەندی راستیت بۆ روون بکەمەوه، رەنگە لەبەر ئەوه بێ کە من و تۆ تا ئیستا نەمانتوانیوه تەواو لەیەک بگەین، چونکە دەرفەتی قسەکردنمان نەبووه تەنها بە مۆبایل نەبی ئەوهیش کاتی دەگەینە ئەوهی شتیەک بگەینەین بەیەک یان من ساتم نامینی یان تۆ، ئەگەر بمانەوی تاویکیش پێکەوه دانیشین هەموو عالم لیمان دینە ژورەوه و قسەمان لێدەبرن، بۆیە ناچار پەنام بردە بەر نوسینی چەند راستیەک و یاخیبوونیەک، بۆ ئەوهی هیچ گومانیکت لەسەرم نەمی، بەر لە هەموو وتەیک خۆشەدەوییت، رەنگە خۆت باش ئەوه بزانی، قسەم بەو خودایەیی خەلقمانی کردووه تۆ یەكەم کەسی وا لەمن بکەیت هەست بە بوونی خۆم بکەم، بەر لە ناسینی تۆ من پەیکەرێکی بێ گیان بووم و هیچی دی، بەلام لەوهتەیی تۆم ناسیوه دەگریم، پێدەکەم، بێرەدەکەمەوه، دەنالم، نەخۆشەدەکەوم، چاک دەبەوه، دەخۆم، مان دەگرم، تورە دەم، هیمن دەبەوه، دەخەوم و خەون دەبینم، کەواتە تۆی من دروست دەکەیت، بێ تۆ مەحاله بوونی من، مەللی وامەبەو مەشلی خراب بێرەدەکەیتەوه و من شایەنی ئەو خۆشەویستیە نیم.. نا

دڵەکەم.. تۆ شایەنی زیاتری لەبەر ئەوهی گەرەوی ژۆر گەرەوتری لەوهی من بیری لێدەکەمەوه، منیش بە تۆوه گەرەویی خۆم دەبینم، دوینیکیکەش کە قسەم بۆ کردی و تۆ تورە بوویت و وت "مادام دەزانی بە ناسینی من و رازی کردنی دلی من لەخۆت دادەگری پیویست ناکا قوربانی بەدی، بۆ من لەخۆت کەم مەکەرەوه" مەبەستم ئەوه نەبوو کە لەوهتەیی تۆم ناسیوه هەست بە بچوککردنەوهی خۆم دەکەم، بەلکو مەبەستم بوو تۆ کاتی کە وەلامم نادەیتەوه، وا هەست دەکەم بێزارم کردووی، مرۆفیش گەر گەیشته ئەو رادەیی مرۆیەکی دی بێزار بکات بچوک دەبیتهوه لەبەر چاوی هەموو کەسیک تەنانەت خوداش، ئەگەریش ناتوانم دەستبەردارت بێم لەبەر ئەوهیە کەسیکی دی نادۆزمەوه لە تۆ بکات، من لە دواي خودا تۆ دەپەرستم، پەرستێ بە هەموو مانایەک ئەوهش مانای بچوککردنەوهی من نیه، بەلکو گەرەوییە بۆ من رۆحیک بپەرستم کە رۆحی من عاشقی بی، رەنگە چاوه‌روانی دەرپرینی ناخ بکەیت منیش جورئەتی ئەوهم نەبی قسەت بۆ بکەم و بلێم چەند ئەویندارتم، بەلام شەرمت لی دەکەم، شەرم بەو مانایەیی ریزت دەگرم تا ئەو رادەیی نەتوانم هەموو شتیکت لە لا باس بکەم، کاتیکیش لە نیوهندی شەرم و ریژو سوتاندا دیل دەم گەرەووم پر دەبی لە گریه تۆش پیی بێ تاقەت دەبی، گیانەکەم مەللی مەگری، چونکە کاتی کە دەگریم هەزاران وشە لەگەڵ دۆپە فرمیسیکیک دینە گو، ئەفسوس نایاخیوینیتەوه، هەمووشی لە پینا و خۆشەویستی تۆیە، رەنگە بێر تۆ یەكەم جار کە ویستم ناخمت بۆ دەرپریم دوو وشەم ووت، تۆش ووت: "بۆ پیم دەلیی رقم لیته..؟"

دهستم کرده گریان و و تم له بهر شه وهی خوشم دهوی به لام هینده گوره به ریزی له دلّم نه مزانی چونت پی بلیم که خوشدهوی.

دلی من.. خوشه ویستیت وای لیکردم ئیره پی بهو سیبه رهش بهم که سیبه ری خوته به ته نیشته وه راوه ستاوه، به لام به لامه وه زولم بوو قسه بکه م و بلیم نابی به ته ک سیبه ری خوته وه بوهستی.

زور جار تورهم ده که بیت و ده لپی: "بیر له که سیکی دی بکه وه" هله ی گیانه که م چونکه شتی واکری و نابی، کهس ناتوانی دلی من رابگری تۆ نه بی، کهس ناتوانی له من تیبگات تۆ نه بی، کهس ناتوانی نیگا و جولم بخوینیتته وه تۆ نه بی، کهس ناتوانی فیری خهون بینینی جوانم بکات تۆ نه بی، کهس ناتوانی شیعریک نامه یه که به من بنوسی تۆ نه بی، کهس ناتوانی به روحی ته حه کوم به عه قلم بکات تۆ نه بی، کهس ناتوانی بگریینی و له هه مان کات گریانم له بیر بیاته وه تۆ نه بی، کهس ناتوانی ههست و نهستم بکاته کار گهر تۆ نه بی، کهس ناتوانی وانه ی عیشقم پی بلیتته وه گهر تۆ نه بی، عه شقی سروشت، عه شقی خودا، عه شقی زیان، عه شقی مردن، خودا کویرم بکات و دونیام له بهر چا و تاریک بکات گهر له تۆ زیاتر نه وینداری که سیکی دی بم، په یمانیشم داوه به خودا یان تۆ یان مردن، مردن نه که به شیوه ی خو کوشتن، مردن بهو شیوه ی که ئیدی بیر له به هاوسه ربوون ناکه مه وه له گه ل که سیک که نه توانم بیری لی بکه مه وه، ته نیایی ده گرمه باوهش تا مهرگ ده مباته وه، خو م سویند داوه یان تۆ یان مردن، درویش ناکه م له ژیانمدا نه درۆم کردو وه نه فشه که ریش بوومه گهر واکریم لی بکه یته وه، راستگویی پیشه ی

هه ناو و روح بووه له وه ته ی هه م، داوای لیبوردنیش ده که م گهر هه ندی جار نا زور جار له خو رایی گومانم لیکردی و قسه ی به لاشم کردی ده رحه ق به تۆ، به لام پروا بکه مه به ست توره بوونت نه بووه بموره، به لکو ویستومه شه و شتانه ی لی تیناگه م تیمبگه یه نی، له بهر شه وه ی شیت ده م کاتی ده بیستم که سیک بی شه وه ی بتناسی باست ده کات، بی شه وه ی نازی تۆ هه لگری ناز به سه رتا ده کات، بی شه وه ی گوئی له قسه یه کت بی حوکم به سه رتا ده دات.

گیانه که م دلی من.. لیم توره مه به من هیچ کات نه مو یستوو ده نازو مه کرت به سه ردا بکه م چونکه شه ویندارتم، حه قمه لیت بترسم، حه زمه لیت بپرسم، ههر کاتیک بینم ماندوو بی تاقه تی هه ست به مردنی خو م ده که م، که ده پرسم چیتته، بۆ بی تاقه تی، بۆ ماندووی، چی بووه، بۆ ناپرسی، بۆ وه لامت نیه، بۆ توره بوویتته، بۆ پیده که نی...؟ به وشه ی "هیچ" وه لام ده ده یته وه ئیدی له بیستنی شه و وشه یه من ده مه به شیک له نه مان و ده مه وه به هیچ، بۆیه ده لیم" له نه زانیندا هه موو شتیکم" چونکه هیچ نازانم، ناشزانم "هیچ" چیه و بۆ شه و وشه یه هینده به کار دیتته وه لای تۆ..! هه رچیه ک بیت ناره زووم بووه پی م بلینی تا لیت تیمبگه م و چاره سه ری کیشه کانت بکه م گهر خو م له سه ر دانابی، به لام تۆ گهر کیشه یه کت هه بی حه ز ناکه ییت قسه شت له گه لدا بکه م، بۆیه گریاوم و په نا ده به مه بهر گریان، تا ده رده دلّم ده رده که م.

دلی من کاتی که شه م باسانه لیره ده که م مه به ستیم شه وه نیه بلیم خه تاته و ههر تۆ تاوانباری به لکو مه به ستیم راستی ده رونمه، که چه ند

جاریک پرسیارم کردووه وهلامه کهی لای تو وون بووه، ناشمهوی
وهلامی پرسیاره کانم له کهسیکی دی وهر بگرم، من رۆحم لهو
شوینهیه که تو پیی پیا دهنیت، خو به دهستی من نیه خوشم
دهوی، دلنیاشت ده که مهوه گهر جیمبھیلی و برۆی، دهرۆم و وون دهم
له بهرچاو، مه گهر تنها خودا شوینم بزانی، له غه ریستان دهمه
وهلی دیوانه تا دتدۆزمهوه، چونکه ژیانم بی تو هیچ به هایه کی نیه،
دهستبهرداری ههموو دونیا دهم به لام تو نا، چهند جاریک خوتم
تاقییکردووه تهوه وازت لیبینم نه متوانیوه، هیئدهی دی بووت
سوتوام، ئیدی پیم نالی چی بکه م..؟ تهوهی هاوړی تو بووه بوه به
هاوړی من، تهوهی ناحهزی تو بووه بوه به ناحهزی من، تهوهی
حهزی تو بووه بوه به حهزی من، چ مرۆق بیت یان شتی دی، تهوه
کهسهی بیزارت بکات بیزارم پیی، تهوه کهسهی باس بکات به چاک
یان خراپه، ئیرهیم بردووه، نازانم بو، به لام رۆژیک بووت روون
دهبیتتهوه چهند راستگۆ بوومه له گهلت و پیئت نه زانیوه، به لام ناخ
تنها بیر له کوچ و تهنیایی و نامویی ده که یتهوه، ته گهر تهوهش حهزو
بیری تویه من ناتوانم ریگر بم، حهزناکه م حهزه کانت بشیوینم، رهنکه
ثم سه فهره له دایک بوونهوهی تو بیت رهنکه ههموو نازارو
خه مه کانت بیر بچیتتهوه به لام بیرت نه چی بهر لهوهی برۆی بمکوژه،
ته گهر نا دیم له گهلت گهر به رۆحیش بیت، گرنگ نیه به لامهوه ببه
باسی ههموو باسی، ببه مانشیت و هه والی نیو ههموو
رۆژنامه کان، ببه بنیشتی ژیر دانی ههموو خه لک، نه خیر تهوانم
هیچ به لاوه گرنگ نیه تو نه بی، ته گهر بهردیشم لی بگری نالیتم

بو..؟ ته گهر تفیش بکه یته چاره م سهر هه لئنا برم، له بهر تهوهی خوشم
دهوی.

"من پیم ووتی:

بهر له هه لکردنی گهر ده لولیک له بیابانی قه دهرم

شه مالیک هاتنی تو پیم راگه یاند

بهر له نیشتنه وه قه له ره شیک

له سهر دره ختی ته مه نم

تیترواسکیک له که ناله ته زمونه کان

هه والی خو شه ویستی تو یه خش ده کرد

بهر له وهستانی کاتۆمیری ته مه نیش

تو هاتی

توش نازیم بهر له وهی بییت

عیشق هات و تو پی ناساندم

فه رشی بهر بیت

نامۆ"

من ههستم ده کرد نامه کانی ههموو له دوا یه ک نوسرابن، یان نازانم
چی بلیم، کچیک هیئده عاشق بیت، مه عشوقه کهی هیئده دلره ق، بو
وهلامه کانی کامۆ دیار نیه، قهیدی چیه..؟ نه ده بوو لی ره دا نامه کانی
تهویش بخوینرابانهوه..؟! نازانم من تنها گوی راده گرم بزانم نامۆ چی
دیکه ده لیت له نامه کانیدا که بو کامۆیانی نویسه وه هیئده بریندار
بووه به کوچی، نامه وی خه یال و قسهی زیاتر بکه م، و ره له گه لیم با
گوی له م نامه یهش بگرین بزانی لی ره دا چی ده لیت..

"خۆشەويستىم.."

ئەمىرۆ زۆر دلتەنگ بووم، لە دورى تۆ ھەناسەم ئاسايى نەدەھات و نەدەچو، بېرو ھۆش و ھەموو ھەست و نەستىيەكم دىلى تۆ بوون.

ئەزىزم.. ويستم نامەيەك بە ژمارەى مۆبايلەكم بىنىرم، بەلام ئەو كانياوھى لە دەما دەتەقى لەو شتە بچكۆلانە جىيى نەدەبوو، بۆيە ناچار ئەم لاپەرە سپيە بى گوناھانەم ھىنا تا بە ئازارو مەينەتى و تاوانەكانى عىشق پريان بكمەو، رەنگە پېرسى عىشق تاوانە..؟ بەلى وەك خۆت دەلىيى لەم ولاتەدا ھەموو جوانيەك تاوانە..!

كەسى من، دلدارەكم.. پىت سەير نەبى نوسىنى ئەم نامەيەشم خۆشم دەويى، ئۆقرە ناگرم ھىچ نەلەيم نەچمە قولايى سۆزەو، ھەرچەند بىر لە قسەكانىشت دەكەمەو كە پىت و تەم: "لەبەر ئەو خۆشم دەويى ھەز دەكەم بە قسەم بكمەيت، ھىندە قول مەبەرەو". ئازىزم دلتيك بە ھاتنى تۆو دەنگى تىپە پىت كەوتىتە لىدان و بە رۆيشتنى تۆش لە لىدان بكمەوى چۆن دەتوانى ئۆقرە بگري و بە سۆز نەبى..؟ مەرۆقيك كە پىي وابى كەسيك ھەيە وەك مەرۆق رىزى لى دەگرى و وەك مەرۆق تەماشاي دەكات چۆن بىيارى نامەرۆق بوونى بەدات..؟ ھەناسەيەك لە سىنەى تۆ وەرگىرابى و چاوەروانى قومىك ھەناسەى دى بكات لە ماچىكدا پىي بىەخسى، چ ھەشركە حاشاي لى بكا..؟.

نا ئەزىزم.. مەحالە ژيان بە بى تۆ ئىدى چۆن بىيار بەدەم بى تۆ بۆيم..؟، رەنگە پىم بلېي چىت دەوى لەمن..! دەتەوى بزانى چىم

دەوى لە تۆ..؟ دەمەوى بەھارەى باخى پىر لە گەلای وەرئوم بىت، دەمەوى ھەور بىت و ببارى تىر ئاوم بكمەيت، دەمەوى رۆژ بىت و كۆتايى بە شەوى تەنبايىم بەيىت، دەمەوى روگەى ئارەزووم بىت، بوزاي من بىت، ھەموو شتىكى من بىت منىش ھەموو شتىكى تۆ، رەنگە پىم بلېي تۆ كىيىت..؟ من رىبوارىكى ماندووى بە دواى ئەويندا گەراو، ئىمە ھەردووك لەبەردەم كانياويكى روونداين با تىنووتى بشكىنن ئەزىزم.

من ناتوانم خامۆشت بكمە يان فەرامۆشت بكمە، مەلى ناشرىنم تۆ ناشرىن نىت، وەرە لە ناخى مندا خۆت بىينە چەند جوانى، تۆ وەرزى خەزان نىت وەرە لە بەھارى مندا بروى چەند سەوزى، تۆ نامۆ نىت وەرە لە تەنىشت مندا خۆت بىينە چەند ناسراوى، من ناشرىنم من نامۆم من پايىزم چونكە ئەو مەنم و منىش مەرۆقم، تۆ ئەو پەرەسىلكەى رۆژانى رەنگىن و منىش ئەو شەو ھەستىارەى بى ئومىدىم، تۆ ئەو كانياو روونەو من ئەو رىبوارە ماندووە تىنووە لە بىرچووەم.

خۆشەويستىم ھەر كە باسى سەفەر دەكەى چاوم پىر دەبى لە ئەشك، ھەموو شتىكم بىر دەچىتەو، تەنھا ئەوھى لەو چركەيەدا بىرى لىدەكەمەو تۆى كە بە جانتايەك لە ھەسەرت و كۆليك خەم و ھەناسەيەكى خنكاو، سواری شۆفيريكى ترس دەبىت و مل بە رىگەيەكى سەراب دەنيى، تۆش دەتەوى لەو كاتەدا قسە بكمە، چۆن دەتوانم قسە بكمە..؟ لە بى دەنگى ئەو كاتەدا ھەراسان مەبە، قەد بىستوتە كە باخىكى گەلا وەرئو بە بەھارىكى لە رىو گەيشتوى

باوهر نه کراو بیته گۆو قسه بکات، نازانم چۆن ئەم هه موو نهیسی و
 هاواره له چاوه کامدا به دی ناکه ی. نازانم.. نازانم.. نازانم
 ئەم وشه یه بووه ته وه لآمی زۆر شتی من و تۆ، بووه ته هه شارگه یه ک
 هه شارمان ده دات کاتی که له وه لآمی پرسیاره کان راده که یین، ده زانی
 شتیکی دیکه ش نازانم ئەویش ئەوه یه که نامه یه کم بۆ نوسی بووی له
 رۆژیکی سه یر دامپیت، نازانم چیم تیا نوسی بوو ره نگه ئەم وشانه ی
 لیهره دا نوسیومن دوباره بن، ناشزانم چیت لی کرد، دراندت،
 سوتاندت، نازانم، به لآم گرنگه له یادت بیت، کیشه نیه چیت لی
 کردی به قوربان، بهر له وه ی ئەم نامه ش بنوسم بریارم دابوو که ئیدی
 نامه کان بلاو بکه مه وه تا وه کو بابه تیکی رۆژنامه وانی
 بیاخوینیته وه، به لآم له پر په شیمان بومه وه ترسام به خویندنه وه و
 بلاو کردنه وه ئەو نامه من و تۆ بیینه شه وچه ره ی که مژده کان و قسه و
 باسی ناحه زان تا به زۆری عیشقمان لی کال بکه نه وه، به په له به لآنم
 دا به خۆم که ته نها بۆ تۆ بژیم، ئەوه شی ده ینوسم ته نها بیده م به
 خۆت بیخوینیته وه گهر دهره فت بوو.
 ئەزیزم.. ره نگه ئەمه یه که م نامه م بیت بۆ قسه کردن له سه ر خۆم و
 ره نگیشه دوا نامه بیت بۆ له بیر چوونه وه ی خۆم، ره نگه بگه مه
 بریاریک تا سه ره ستت بکه م له رۆیشتن چونکه پیده چی به منه وه
 به سترا بیته وه، ده بی قوربانی بده م به رۆحم له پیناو ئەو سه فه ره ت،
 ده بی رۆحو جه ستهم بکه مه قوربانی ریگه ت و له چاوه روانیتدا
 شه هیدی عیشق بم، ره نگیشه ئەمرۆ یان سه به ی من برۆم بهر له وه ی
 به جیم به یلی، ئەو کاته عیشق ده بیته قوربانی و من شه هید ده بم.

ئەزیزم، خۆشه ویستم، هه ناسه که م، بگه بریاریک یان من بگه یه نه به
 بریاریک به لکو دلنیا بم.

ئەو که سی بۆت ده سوتی
 نامۆ"

کاتی (ئەو) ئەم به سه ره اته ی بۆ ده گێرآمه وه ئەو نامه نه ی
 ده خویندنه وه فرمی سک به سه ر رومه ته کانی ده هاتنه خواری، مه رگم
 ده بیینی له ناو چاوه کانیدا که ببوو خوناو به قه ده ریدا شۆر
 ده بووه وه، چیرۆکی وام له هیچ شوینیک نه بیستبوو، له هیچ زه مه ن و
 سه ده یه کدا ئەفسانه ی وام نه خویندبووه وه ژیا نی نامۆ شیتته پر بوون
 له کاره سات پر بوون له هه سه ره ت پر بوون له ناو میدی پر بوون له
 گه ران به دوی راستی و به خته وه ری که نه ده دۆزرانه وه نه بوو، ته نانه ت
 نه نکیشم کاتی خۆی بۆ ئەوه ی هارو هاجی نه که یین ده یوت وهرن
 دانیشن چیرۆکتان بۆ ده گێرآمه وه، به لآم ئەم چیرۆکه ی نامۆ شیتته ی
 نه ده زانی، ئیستا من نازانم شیتته کانم خۆشبوی تا بۆنی شیتته یان لی
 بکه م و نامۆیان پی بناسینم، یان بچم شه قامه کان بگه ریم تا
 ژماره یه کم له و رۆژنامه یه ده ست بکه ویت و به شوین هه نگا وه کانی
 کامۆ بکه وم بیگه یه نمه ده ستی.. یان دانیشم وه ک ئەو رۆژه ی له بی
 تاقه تی (ئەو) و گێرآمه وه ی چیرۆکه کانی (ئەو) ده چوون، منیش وا
 بیتاقه ت بم، ئیستا من چیرۆکی (ئەو) یش ده بی به سه تمه وه به شیتته و
 نامۆ بیگێرآمه وه به و که سه ی ده یگه می .
 ووتی:

کچی شیتته.. له کاتی گه پانه ویدا به ره و ماله وه دواي هه موو شه و
 که سانه ده کهوت که رۆژنامه یان به دهسته وه بوو، ریکه وت پیاویکی
 بینی به رۆژنامه جامی ماشینه که ی دهسپیه وه دلای خورپه ی کرد
 وەك بلیی مەرگی نامۆی ده بینی به دهستی پیاویکه وه بی به زه بیانه
 بۆ به رۆژه وندی خۆی و سرینه وه ی ناشرینه کانی خۆی و ماشینه که ی..
 رۆحی نامۆ ده کیشی که به دپره کانه وه هه لواسرابوون، هه نگاویکی
 دهنار دوانی ده گه پانه وه نه یده زانی چی بکات گهر شه و رۆژنامه که
 بی توشی چ روو به روو بونه وه یه ک دیت..؟ به لام شیتته دواتر ووتی:
 "تهو به سته زمانه چی بکات چوزانی رۆژنامه چیه و نامۆ کیتیه..
 رهنگه ههر وازانی هیچ سو دیک له خویندنه وه ی بابه تیک نابینی
 به قه ده ره شه وه ی جامه که ی پی پاک بکاته وه، خو رهنگه ههر
 خوینده واریش نه بی، رۆژنامه شمان هینده زور بونه که س تاقه تی
 خویندنه وه یان نه ماوه به لکو کات نه ماوه بۆ خویندنه وه یان".

که چوه پیری بینی رۆژنامه که یه خۆیه تی..! به خیرایی له دهستی
 پیاوه که ی هه لپچرکاندو ته ماشای کرد دراوه، نامه یه کی تیدایه به لام
 چهند دپریکی تیا ماوه شه وه ی دیکه ی تهر بووه و فریدراوه، پیاوه که
 به سه ر سامیه وه ته ماشای شیتته ی کردو چهند بۆله و پرته یه کی لیوه
 هات، به لام شیتته فرمیسک له چاوه کانی قه تیس مان که شه و چهند
 دپره ی ده خویندنه وه، نه یده زانی پیاوه چی ده لیت و نالیت، به کوته
 رۆژنامه یه که وه سه بر سه بر هه نگاوی دهنار نه یده توانی ریبکات
 ههستی ده کرد هه موو دونیا هاتووه ته کۆلی.

پییم ووت:

له نامه که دا چی نوسرابوو، شه و چهند دپره چی ده ووت..؟

ووتی: نوسی بووی:

"خۆشه ویستم.."

ده میکه ده زانم به نیازی رۆیشتنی، ههر کاتیکیش گویم له وشه ی
 سه فهر ده بی ههره س دینم، توشی شۆک دیم، خه م به رۆکم ده گری و
 کلیلی به خته وه ریم لی وون ده کا، سه فهری تو تیغیکه به رۆح و
 ههست و نه وینمدا ده چه قی..

شه زیم.. گهر ده زانی رۆیشتنن هاتنه وه ی له گه ل نیه مه رۆ، گهر
 ده زانی جانتا له هجه ی فریدان نازانی کۆچ له شان مه که، گهر ده زانی
 په ناهه نده ی به خته وه ری وهر ناگری په ساپورتی گیرفانت بسوتینه،
 مه رۆ تکای شه وینم لی ده که م مه رۆ.. من چی له جه سته یه کی بی
 گیان بکه م به بی تو من چی له ..!"

ههر شه وهنده ی تیا ماوو دپره کانی دیکه ی نه ما بوون نه یده زانی چی
 دیکه ی تیا نوسرابوو، چهند مانگیك به سه ر چوه شیتته نه
 رۆژنامه که ی بینی و نه نامۆش نامه ی دیکه ی نوسی بۆ شه ی چونکه
 له گه ل رۆیشتنی کامۆ هه موو شته کان کۆتایی پی هات، شیتته
 بیستیه وه که نامۆ بۆ دوا جار نامه یه کی مالتاواپی نوسیوه و فلانه
 رۆژ ده بیات بۆ رۆژنامه که وه ده داته دهستی سه ر نوسه ری رۆژنامه که،
 بۆیه به په له شه و نامه ی که شیتته خۆی نوسی بووی ویستی له هه مان

رۆژ بیگه یه نه ته رۆژنامه کهو له ویندهر نامۆش بناسی.. ریکه وته به بۆنه ی بردنی نامه که چاوی به نامۆ بکهوی.

نامه که ی بردو هیشتاکه ئه و باره گایه نه کرابوه وه که شوین ده چوونی رۆژنامه که بو، شوینیک بو ده که وته ناوه پاستی بازارو له ته لاریکدا له قاتی سییه مین بو، چهند دوکانیکی له بن ئه و ته لاره کرابونه وه، له سه ر په یژه کان دانیشته چاوه پروانی ده کردن و له هه مان کاتدا چاوه پروانی نامۆی ده کرد که له هه مان رۆژ ئه ویش ده هاته ئه وی و دوا نامه ی ده هینا، یه کیکیان گه یشت و وا دیار بوو شیته ی باش ده ناسی، ریژی زۆری لی گرت و بر دیه ژوری سه رنوسه ر داینیشاند، شیته پرسیماری هاتنی سه رنوسه ری لی کرد که چ کات ده گات، به لام پیاوه که که پیاویکی زۆر جوان و کال بوو له کالییا رۆحی ده بینرا به "نازاتم" وه لامی دایه وه، له ماوه ی چهند چرکه یه کدا شیته دهستی نا به بن چه ناگهی و بیری ده کرده وه خۆی بۆی گپرامه وه:

"ئیسنا گه ر نامۆ هات چۆن بیناسم، نانا دهیناسم رۆحم په یوه سته به رۆحی ئه وه وه به لام چی پی بلیم..؟ دلم خه ریکه له جه سته م ده رده چی هه ست ده که م توشی شوکیک ده بم، گه ر هات پیی ده لیم چه ز ده که م له نزیکه وه بتناسم خانم گیان، باشه نالی بۆ..؟ ده یه له قه یچیکه با واش بللی پیی ده لیم من یه کیکم له و که سانه ی به رده وام نامه کانت ده خوینمه وه، به لام ژماره ی پیشوو نیو نامه یه م خویندوه ته وه چه ز ده که م ته واو که ری نامه که م بداتی و بشزاتم بۆ هه مووی کرپبووه وه"

شیته مه گه ر شیته نه بوو بیته دای له شه قه ی بال فری له سه ر لقی دره ختی ئه و سالانه نیشته وه که مندال بو، هه رچی ده کرد سه ری نه ده گه یشته ئاوینه که ته ماشای خۆی بکات، چونکه ئاوینه که یان زۆر بهرز له دیواره که دا هه لواسیبوو، دواتر ئه و سالانه ی بیرکه وته وه که تازه هه لچوو بوو سینگی بهرز وه ببوو له شیکی نه رم و نۆل و جوانی هه بوو، پشتی خۆی کۆم ده کرده وه و جل و بهرگی پانی ده پۆشی تا نه زانن گه وه بووه، شه رمی ده کرد له ئاوینه که ته ماشای خۆی بکات و ده ست به سینگی و جه سته ی داییتیت نه بادا باوک و برای بیته سه ری، دواتر بیری له ئیسنا ی کرده وه که نه بچوکه تا سه ری نه گا به ئاوینه که و نه ئه و کچه تازه هه لچوو شه شه رم له گه وه بوونی خۆی و له ئاوینه که بکات، ئیسنا ته ماشای ئاوینه ده کات به لام به ماکیاژ خۆی ده بیننی، ماکیاژ ده کات پاشان ده چیته به رامبه ر ئاوینه که، ده مامک ده پۆشی، تا ئیسنا به جوانی خۆی نه بینیه وه نه ناسیه بۆیه ووتی:

"ئه مپۆ هه ر که چومه وه مالی به رووتی سهیری رووتی خۆم ده که م تا خۆم ببینم و خۆم بناسم و له ئاوینه که دا له دوی راستی خۆم بگه رپیم و خۆم بدۆزمه وه بهر له وه ی ون بم، ناکری تا هه تابه بچوک بم و شه رم بکه م و ده مامک بکه م نابی نا."

چایه کیان بۆ هینا و شیته سوپاسی چایچه که ی کرد و پرسیماری نامۆ لی کرد، وه لامی دایه وه که نازانی کییه به لام ده زانی یه کیکه له وانیه نامه بۆ رۆژنامه که یان ده نووسی، شیته سهیری هات به لام خۆی بی ده نگ کرد.

نامۆ كه سيكى ناديار بوو تهنها نامه كانى ده بينرا، كهس نه يده زانى
كييه جگه له سهر نوسه رى رۆژنامه كه شه وهش نه يتيهك بوو نه ده بوو
لاى كهس بيدركيى و راستى روخسارى نامۆ ئاشكرا بكات،
سه نوسه رى رۆژنامه كه گه يشت و شيته له به رى هه ستايه وه به توندى
ته و قه ي له گه لدا كردو به خيهرهاتنيكى گهرمى كرد، شيته له شوين
خوى دانيشته وه وه دواى گفتوگويه كى زۆرو گيپرانه وه ي چيرۆكه
سه يره كانى له وه شارهدا هه بوون هه ر دوو لا بى دهنگ بوون چ
سه نوسه رى رۆژنامه كه چ شيته ..

جار نه جارى ئاورپيكي لاي ده رگا كه ي ده دا يه وه سه يري ده ره وه ي
ده كرد تا بزاني كه ي نامۆ ده گات، چونكه هه موو مه به ستي هاتنى
ئه وه بوو نامۆ بناسى و دوانامه ي بخوييته وه به ر له وه ي بلاوى
بكات ه وه، نه بادا شه مجاره ش ده ستي نه كه ويته وه، سه نوسه رى
رۆژنامه كه پرسى:

- ها چيت بۆمان هيناوه...؟ ده ميكه دهنگت نيه

- بمبوره سه رقالى كارو خه مى دونيام

- كچى ده بۆ بۆ خۆت واز له خه م بيته هينده ره شبن مه به

- ره شبن نيم دونيا كه م وه يشومه يه، ده كرى له پرسه ي يه كييك
دانيشى وه هه ستي شايى بكه ي..؟

- نه وه لالا ناكري به لام ئيدى چى ده كه ي خۆ نابى خويشت بكوژى

- به خوا نازام چى بكه م به ريزم جارى وا ده يبه ينه سه ر هه تا ده مرين

- گهر خوانه خواسته مردي، چله يه كى جوانت بۆ ده گيپرين و
په يكه ريشت دروست ده كه ين

- چله م بۆ مه كه ن، من كه مردم له خۆم ده رۆم له كهس نا، گهر
منيشتان هينده خۆشه وي ئيستا په يكه رم دروست بكه ن نهك كه
مردم.

- ئاخه له ولاتى ئيمه دا وا باوه دواى مردن بير له جوانى و شته
باشه كانى ئه وه كه سه بكه ينه وه تا له دونيا مابى كهس ناييىنى و
كهس ريى لى ناگرى

- ده هيجم ناوى هيجم بۆ مه كه ن، مردم فريمده نه چه ميك با سه گو
ميروو بمخون و تير بن

دهنگيك هات دهنگى كچ بوو، شيته راپه رى چاوه رپى بينينى
رۆخسارى ده كرد، دهنگه كه تا ده هات نزيكتر ده بوو، هاته ژوره وه
نامۆ نه بوو به لكو ئه وه كچه بوو كه شه رى به شيته ده فروشت و
مه رايى و بۆ هه ريار ده كرد، زۆرى رق بووه وه، چاوه روانى نامۆ له
بيرچوه وه، به ده م و چاويكى گرژه وه بۆ شه وه ي زوتر شه ويندەر
به جيپه يلى و له وه ده م و چاوه رابكات هه ستايه سه رپى و ده ستي برده
نيو جاتتاكه ي شانى و نامه كه ي ده ره ينا

- فه رموو به ريزم ئه وه نامه يه م بۆ هيناوى، تا له رۆژنامه كه تان له
لاپه ره ي "ستونى رازه كان" بۆمى بلاو بكه نه وه

- ئاي ده ستخۆش

له ناكاو نامه كه له نيوان ده ستي شيته وه سه نوسه رى رۆژنامه كه
به ره وه بوو كرايه وه، شيته هه ليگرته وه له جيى خۆ ته زى، له
خوار نامه كه كه ناوى نوسه رى پيوه بوو كه خۆى نوسيبوو،
نوسرابوو (نامۆ).

به دهنگيكي كزو له سه ره خو كه بهس خو ي گويي له دهنگي خو ي بوو

ووتی:

"ئاللاااای ئه وه من بووم"

به شی کوتایی

(ئهو) دوو سی جار له سه ره یهك ئهو دپیره ی دوباره کرده وهو باسی
شیته ی کرد که له ویندهر خو ی دۆزیه وه , له ویندهر منیش له ئاوینه که
هاتمه ده ری و تیگه ی شتم دوانامه ی نامۆ نامه ی شیته بوو، به لام ئیدی
دوانامه ی مالتاواپی نه خویندراپه وهو زهنگی مۆبايله که ی (ئهو)
لییدا، ویستم گو ی رادیوم بزائم کیبوو ئهو که سه ی که ئهو چاوه پروانی
زهنگه که ی ده کرد، دهنگی کورپکی ناسک بوو.

ووتی:

- ئه لو

- ئه لو گیان ده زانی له که یه وه چاوه پریت ده که م ته لیفون بکه ی،
هه موو ساله کانی ته مه نم هاته وه بهرچاوو وهك چیرۆک بو خو م و
ئاوینه که م گیراپه وه تو هه ر دهنگت نه بوو
- بمبوره نامۆ گیان ئیشم هه بوو

ئیره ی ش کوتایی نیه ..